

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 36. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 16, 1978 No. 36. VOL. LXXXV.

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ФУНДАЦІЯ В КАНАДІ ЗАПОЧАТКУВАЛА ДРУГИЙ МІЛЬЙОН ВЛАСНИХ ФОНДІВ

Вінніпег (КУК). — Дня 3 лютого 1978 Шевченківська Фундація одержала 4,000 дол. нових датків, що збільшило її власні фонди до суми 1,003,601 дол. Для відзначення цього освяту, відбуду того ж дня в Вінніпегу урочисте засідання Дирекції, до участі в якому запрошено членів-основників фундації з 1963 року, теперішніх і всіх бузших членів Дирекції і Контрольної Комісії, членів Екзекутивної Президії КУК і членів-основників фундації замешкалих у Вінніпегу. Це засідання удостоїли своєю присутністю: Митрополит УГПЦеркви Андрій і Митрополит УКЦеркви Мелхиседек Германюк, які провели традиційні молитви.

При участі 34 представників, засідання відкрив ним проводив президент фундації д-р І. Глинка. Мовчавою прийняті вшанували пам'ять померлих 7-ох членів-основників: І. Г. Сирника, В. Косса, В. І. Сарчука, Д. Лобая, д-ра Т. Михайлівського, П. Олійницького і К. Продана та 4-ох бузших членів Контрольної Комісії: суддю Марію Ваврик, Т. Кобзея, І. М. Гаврилук і д-ра Мартинюка.

Д-р І. Глинка підкреслює повсякчасну місію Шевченківської Фундації, як постійної установи, зацартованої актом парламенту Канади, а саме зберігати українську культуру й мову і забезпечити їх розвиток в Канаді. Він звернув увагу на структуральне пов'язання фундації з Централією КУК, Екзекутивної якої покликає своєчасно членів Дирекції і Контрольної Комісії фундації. На випадок роз'яснення КУК, це управління переходить на ієрархії УКЦеркви і УГПЦеркви в Канаді. Д-р Глинка відзначив ролі членів-основників та всіх бузших і теперішніх членів Дирекції і Контрольної Комісії. Далі, він підкреслює працю чартерного рахівника Б. Черемисного, довголітнього секретаря пані А. Вах, асистента директора М. Сполського і працівників бюро Централі КУК за скрупульозне ведення діловодства і підготовку щорічних звітів, та відзначив заслуги першого ексективного директора В. Кохана і теперішнього ексективного директора д-ра С. Я. Кальби, який сповняє свої відповідальності вже понад 11 років.

Найбільший осяг Шевченківської Фундації — це довір'я, яке фундація одержала серед української громади, найкращим доказом чого є число 27 меценатів, з яких першим був о. д-р В. Кушнір і які разом на день 3 лютого 1978 зложили 346,014 дол. За висотою датків їх незабутні імена: І. Саленга (посм. запис 51,000), Я. Ребрик (запис 48,000), Централі КУК (30,000), І. Хрін (30,055), М. Карпюк — (19,000), Меланія Доскох (15,000), М. Нападій (12,000), Ч. Біз звернув увагу на структуральне пов'язання фундації з Централією КУК, Екзекутивної якої покликає своєчасно членів Дирекції і Контрольної Комісії фундації. На випадок роз'яснення КУК, це управління переходить на ієрархії УКЦеркви і УГПЦеркви в Канаді. Д-р Глинка відзначив ролі членів-основників та всіх бузших і теперішніх членів Дирекції і Контрольної Комісії. Далі, він підкреслює працю чартерного рахівника Б. Черемисного, довголітнього секретаря пані А. Вах, асистента директора М. Сполського і працівників бюро Централі КУК за скрупульозне ведення діловодства і підготовку щорічних звітів, та відзначив заслуги першого ексективного директора В. Кохана і теперішнього ексективного директора д-ра С. Я. Кальби, який сповняє свої відповідальності вже понад 11 років.

Чотири Округи УНС Пеннсилвенійського стеіту відзначать ювілей видіння УНС

Філадельфія, (с. г.). — Комітет Округу Пеннсилвенійського стеіту відзначать ювілей видіння УНСО: 85-річчя „Свободи“, 45-річчя „Українського Товариства“ і 25-річчя дитячого журналу „Веселка“. Ювілейні святкування відбудуться на Оселі імені Олега Ольжича в Лігаві, Па., в суботу і неділю 10 і 11 червня 1978 року. Ініціаторами ювілейних святкувань є Управління Округу: Лігаві Беллі — Алентав, головою якої є голова ради пані Анна Гарас, Філадельфія — голова Петро Тарнавський, Твердого Вугілля — Шамокін — голова Тимко Бутрей і Вілкс Берська — голова мгр Роман Діава. Голови згаданих Округів планують в найближчому часі відбутися спільну нараду для затвердження програми ювілейних святкувань. Слід зазначити, що Ініціативний Комітет ювілейних святкувань був створений ще 23 жовтня 1977 року під час Секретарсько-організаційного курсу згаданих Округів, що відбувся тоді в готелі „Наталія“ в Лігаві. Присутніми на цих нарадах були всі чотири голови Округів і ними проводили пані Анна Гарас. Відтак друга зустріч голів в справі ювілейних святкувань відбулася в суботу, 12 листопада 1977 року, в Істоні, Па.

УСО „Тризуб“ у Філадельфії купів 32-акрову площу

Філадельфія. — Український Спортивний Осередок „Тризуб“ і діловий Комітет купив спортивної площі інформують, що „Тризуб“ дістав дозвіл (заявля) на купів 32-акрову площу, в тому 4 акри лісу, в місцевості Горшан Товшип, Монтгомері Кавіті, при дорозі Кавіті — Лайн і Ловер Стейт, що є 17 миль віддалення на північ від домівки „Тризуба“. Українська громада Філадельфії і околиць відчуває велику потребу власної ділової площі, де українські організації-установи могли б відбудувати свої різні імпреси товарисько-дозвільного характеру, а молоді мали б змогу розвивати свої фізичні амплітуди, вишколюватися і гартуватися у спортовому, виховному та національному дусі. Кошти купів землі є досить значні, а будова відповідних спортивних майданів, потрібних будинків, залів, басейну повністю витрати для влаштування того спортивного об'єкту. Не маючи змоги виконати всі ці фінансові зобов'язання, Комітет Купів Площі при УСО „Тризуб“ звертається з гарячим проханням до українських організацій, установ, професіоналістів та індивідуальних громадян прийти з фінансовою допомогою у формі безвідсоткових позичок, зворотних найдалі до 10 років, або грошових датків. Грошові пожертви чи позички на купів спортивної площі можна складати в Українській Шадній на конто „Тризуба“, або в касира Ярослава Кухтина в крамниці „Космос“ при 4944 Брод вулиці, Філадельфія.

СОВЕТСЬКІ ПІЛОТИ ПЕРЕБРАЛИ ПОВІТРЯНУ ОХОРОНУ КУБІ

Вашінгтон. — Речники американської Центральної Розвідки Агенції заявили в понеділок, 13-го лютого ц. р., що советські військові летуни майже повністю перебравши на себе повітряну охорону Куби, правдоподібно для того, щоб відтягнути кубинських летунів, яких масово кубинський диктатор Фідель Кастро перекидає до Етіопії, де вони беруть активну участь в боях у провінції Огаден з партизанськими частинками і регулярними армійськими одиницями Сомалії. Помітною того, що речник Білого Дому відмовився коментувати інформацію розвідки Агенції, добре поінформовані урядові особи підтвердили вістку про полети советських летунів над Кубою. Американські офіційні речники не виявили, звідки походять ці інформації, але кореспонденти і зацікавлені тією справою особи думають, що вони базовані на переловленнях розмов між пілотами і радарами станцій на землі, також контрольованими советськими техніками. Досі не встановлено однак скільки советських пілотів і наземної обслуги бере участь у цих операціях, але деякі поінформовані особи твердять, що Москва є у процесі цілковитого перебрання військової оборони Куби. Висилка Москвою своїх пілотів до Куби викликала у Вашингтоні деяку констернацію, бо досі, крім послонної доставки зброї, Советський Союз, від часу ракетної кризи в 1962 році, не вислав на острів більшої кількості своїх воїнів. Урядові речники стверджують, що СССР досі додержується порозуміння досягнутого в 1962 році, що ЗСА не робитимуть інвазію на Кубу в заміну за відтягнення усіх советських військ і ліквідації ракетних гнізд, розбурдованих советами за часів владування Хрущова. Але, як твердять представники Державного департаменту, ця умова відноситься тільки до офіційної зброї, а полети советських летунів над Кубою можна вважати частинною кубинсько-советської домовленості, підписаної в 1960-их роках. У міжчасі, коли в Білому Дому ведеться дискусія про те, як

інтерпретувати останнє потягнення СССР, деякі коментатори вказують, що полети советських летунів над Кубою є ще одним наглядним доказом, що кубинсько-советська заангажованість в Етіопії є далекотіснішою й більшою, як це твердять Москва і Гавана. Речники військової розвідки, як також державний секретар ЗСА Сайрус Весс, підтвердили, що в Етіопії перебуває понад 3,000 кубинських воїнів, а летунські рейди кубинських пілотів значно спричинили до успіху операції проти сомалійців в провінції Огаден. В боях беруть участь найкращі кубинські пілоти і тому на Заході не викликають, що Москва мусила заступити їх в Кубі своїм персоналом. Військова повітряна фльота Куби складається з 210 советських бойових літаків, які включають 80 легких літаків типу „МІГ-21“ і 40 „МІГ-19“. Советські пілоти переважно літають на літаках МІГ-21, моделі, на якому свого часу перелетів до Японії лейтенант Віктор Біленко і попросив політичного азилу в ЗСА. Головним питанням залишається тепер, чому Москва воліє вживати кубинських пілотів в Африці, замість вислати своїх? В політичних кругах панує переконання, що кубинці у країнах т. зв. третього світу вважають революціонерами і політично їх більш прихильно сприймають африканці.

Кремль дорікає ЗСА за зволікання з підписанням договору

Москва. — Газета „Правда“, офіційно комуністичної партії СССР, у виданні за суботу, 11-го лютого, твердить, що Конгрес ЗСА, Департамент оборони та „американський індустріально-мілітарний комплекс“ своєю опозицією спричинили зволікання щодо підписання нового договору відносно обмеження стратегічної атомової зброї. У своїй передовиці „Правда“ твердить, що ЗСА відмовляються від компромісів щодо „крилатої ракети“, спеціально щодо засягу цих ракет. Політичні аналітики вважають, що атака в „Правді“ — це наслідок розмов советської делегації, очолюваної Борисом Пономарьовим, членом Політбюро, яка недавно відвідувала ЗСА та перемовинувала з президентом Джиммі Картером, членами американського уряду та конгресменами і сенаторами. Під час цих розмов американські політики діячі таурвали Советський Союз за те, що відмовляється включити свій бомбовик „Бекфасер“ до стратегічної атомової зброї, яка підлягала б обмеженням у новому договорі між ЗСА та СССР, як також відкинула порушення прав людини у Советському Союзі та втручання СССР і Куби у війну між Етіопією та Сомалією.

Передовиця „Правди“ старалася звалити всю вину на ЗСА, а представила Москву як „постійного прихильника миру і роззброєння“. Натомість речник Білого Дому, відповідаючи на запити кореспондентів щодо твердження „Правди“, сказав, що головною причиною зволікання з підписанням нового договору є те, що Москва відмовляється погодитися на компроміси, зокрема щодо бомбовика „Бекфасер“.

Міжнародна Амнестія про Владимірську тюрму

Вінніпег (КУК). — Канадська секція Міжнародної Амнестії в січневому числі свого Бюлетеню привертала дві сторінки для огляду обставин у Владимірській тюрмі, де запрошують політичних в'язнів. В рапорті Амнестії зазначено, що в 1975 р. в тій тюрмі було повернуто 50 політичних в'язнів та що їхня дітя не є вистачаючою для дорослої людини. Далі підкреслено, що політв'язні найгірше покарано фізичними способами в тій тюрмі та що медична опіка є недостатньою. Міжнародна Амнестія „адоптувала“ ряд політ-

УРЯД ЗСА ЗАКЛИКАЄ ДО СТВОРЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ЦЕНТРУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Нью-Йорк. — Заступник державного секретаря Воррен Кристофер, промовляючи в понеділок, 13-го лютого, на конференції Американської Адвокатської Палати, повідомив, що уряд президента Джиммі Картера видивляє пропозицію відносно створення міжнародного центру, завданням якого було б збирати інформації про стан прав людини у всіх країнах світу. Зазначуючи, що оборона прав людини є „одним з головних зацікавлень уряду ЗСА“ Кристофер сказав, що протягом минулого року Америка використала свої впливи в різних країнах, що довело до звільнення „багатьох тисяч політичних в'язнів у різних державах“.

Він заявив, що хоча американські амбасадори, які раніше „боїлись видивляти питання прав людини“, протягом минулого року часто порушували це питання в розмовах з лідерами чужих країн, то все одно амбасад ЗСА не спроможні збирати всі потрібні інформації про стан цих прав у даних державах. З уваги на те, президент Картер пропонує створити міжнародний центр, який збирав би ці інформації.

Садат закінчив поїздку авдієнцією в Папи Павла

Ватикан/Париж/Вашінгтон. — Єгипетський президент Анвар ель-Садат у понеділок, 13-го лютого, тобто в останній день його 12-денної поїздки до 8-ох країн світу, мав 70-хвилинну авдієнцію в Папи Павла VI, під час якої Папа хвалив його за „інтенсивну працю на користь миру на Близькому Сході“, уділив йому благословення і висловив надію, що в тій частині світу незабаром буде встановлений справедливий мир, який забезпечить безпеку всіх країн того обшару, як теж задовольнить „зако́ні аспірації палестинського народу“. Тимі словами, як вказують аналітики, Папа підкреслює, що „Святий Престіл“, та як і ЗСА, бажає бути приятелем обох сторін в ізраїльсько-арабському конфлікті та надіється, що загальне заморозження наступить на підставі взаємних компромісів. Щодо майбутності Єрусалиму, Папа не заявив становища відносно арабських вимог, щоб Ізраїль звільнив східну частину того міста, а тільки висловив надію, що Єрусалим перестане бути „причиною ворожнечі“ між Ізраїлем і арабами, але стане „дієвним релігійним центром“, в якому вірні християнської, жидівської та мусульманської релігії зможуть „жити в мирі та з рівними правами“.

Перед авдієнцією в Папи Павла президент Садат зустрічався з італійським президентом Джованні Леоне, як теж з Джуліо Андреотті, недавнім прем'єром Італії, який мусів зрезигнувати з уваги на урядову кризу, але тепер знову старається, на доручення президента Леоне, сформувати новий уряд. Садат також розмовляв з італійським міністром закордонних справ Арнальдо Форліні та іншими членами тимчасового уряду. Під час цих нарад Садат старався здобути підтримку італійських чинників для його мирових заходів, зокрема відносно звільнення Ізраїлем окупованих арабських земель і Токаському університетам в ЗСА. Він являється автором кількох наукових праць з міжнародного права і політичної праці, яка свого часу була сильно критикована арабами п. з. „Небезпечні кордони і мир на Близькому Сході“. Теперішній амбасадор Ізраїлю до ОН Хайм Герцог дуже розчарований працею і політичними напрямками цієї міжнародної організації, механічно більшість в якій здобули комуністи, арабські країни і новопосталі держави т. зв. третього світу, які, на його думку, мало зацікавлені миром у світі.

Ізраїль замінить свого амбасадора до ОН

Нью-Йорк. Об'єднані Нації. — Ройтер інформують, що теперішній амбасадор Ізраїлю до Організації Об'єднаних Націй Хайм Герцог уступить із свого становища, а на його місце буде призначений Ігуда Блом, 46-річний дипломат, народжений в Чехословаччині, спеціаліст міжнародного права. Блом студіював в Лондонському університеті політичну еко-

Ізраїль замінить свого амбасадора до ОН

номію, а свого часу був лектором на Мічиганському і Тексаському університетах в ЗСА. Він являється автором кількох наукових праць з міжнародного права і політичної праці, яка свого часу була сильно критикована арабами п. з. „Небезпечні кордони і мир на Близькому Сході“. Теперішній амбасадор Ізраїлю до ОН Хайм Герцог дуже розчарований працею і політичними напрямками цієї міжнародної організації, механічно більшість в якій здобули комуністи, арабські країни і новопосталі держави т. зв. третього світу, які, на його думку, мало зацікавлені миром у світі.

НА МНОГАЯ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Його Святість ПАТРІАРХ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ, БЛАЖЕННИЙ ОТЕЦЬ ЙОСИФ, ЯКОМУ 17-го ЛЮТОГО 1978 Р. СПОВНЯТЬСЯ 86 РОКІВ ЖИТТЯ.

ЗАКЛИК ДО ДУХОВЕНСТВА І ВІРНИХ СТЕМФОРДСЬКОЇ СПАРХІЇ

Дня 17-го лютого припадає день уродин Первосерха Української Католицької Церкви, Іх Блаженства Верховного Архископа Кардинала Кир Йосифа. Блаженний Кир Йосиф є для нас усіх українців католиків символом вірності святей Католицькій Церкві та Українському Народові. Його сильна воля перемогла, при Божій Помочі, весь диявольський арсенал воюючого атеїзму. Господь допоміг йому щасливо вийти на волю і він вже 15 літ невинно працює серед нас і використовує кожну нагоду, щоб повернути своїй Церкві та Народові довгождану волю та велич Княжої Доби.

Тож годиться нам усім без винятку в цей день його уродин ширими молитвами просити Господа, щоб благословив нашого Первосерха своїми ласками та добрим здоров'ям і допоміг йому завершити помісний нашій Церкві у своїм ріднім Патріархаті.

Тому доручаю усім Душпастирям нашої Спархії відправити в наміренні нашого Первосерха Божественну Літургію в неділю, 19 лютого, та внести багатоглибні Іх Блаженству. Також заряджу переставити одну неділю збірку, як дар любові на потреби Блаженнішого. А ці потреби, як знаємо, є багатоглибні: ведення Українського Католицького Університету ім. св. Климента Папи, допомога потребуючим нашим Спархіянам, виховання нових кандидатів на священників, ведення беатифікаційного процесу Слуги Божого Митрополита Андрея, видання творів Слуги Божого Кир Андрея та багато інших.

Зібрані гроші проситимуть пересилати до Єпископської Канцелярії, які будуть вислані одним чеком до Іх Блаженства.

Оцей Заклик прошу перечитати в церквах. В надії, що всі вірні духовно об'єднаються в той день уродин нашого Первосерха й ширі будуть просити Господа про духа любові і єдності, я від широго серця усім шлю мов

Архисерйське Благословення

Василь, Єпископ Стемфорду

Лук'яненко протестував проти знуцання, вимагав дозволу на виїзд

Нью-Йорк. (Пресова Служба МП УГВР). — Чотири місяці перед своїм арештом, член Української Гельсінкської групи Левко Лук'яненко вислав листа до Президії Верховної Ради СССР, в якому протестував проти безконечного знущання і шикан, які стосувалися у відношенні до нього органи КГБ, і, у зв'язку з цим вимагав дозволу на еміграцію. Лист поширений у самвидаві і продістався за кордон. Переламом його в цілості: „Президії Верховної Ради СРСР від Лук'яненка Левка Григоровича з м. Чернігова — 19, вул. Рокосовського, 41-Б, кв. 41

ЗАЗВА. 1961 року мене засудили до в'язниці на 15 років, що було до страсти та, що зі своїми товаришами я хотів поставити питання про мирний вихід України зі складу СРСР. Верховний суд УРСР замінив страту на 15 років ув'язнення в концтаборах примусової праці суворого режиму. Відокремлення союзних республік від СРСР не суперечить марксистській теорії з національного питання; вихід Української РСР зі складу СРСР не можна вважати за антирадянський акт, бо право на вихід проголошене статтею 17 Конституції СРСР; діяльність людини як групи людей, спрямована на виконання конституційного права, не може кваліфікуватися як злочин — це елементарні істини марксистської теорії і радянського права. І все ж таки мене засудили за це і 15 років мучили в неволі. 15 років репресивні органи намагалися довести мені, що конституційне право на вихід не означає права виходу і моє прагнення є замах на територіальну цілість Радянського Союзу, а через те, що я

(Закінчення на ст. 8-й)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ

ГОЛОВНОГО УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року
на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(13)

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА“

Продовження

9. Англійська Енциклопедія Українознавства:

Том I

Запас на 31-го грудня 1975 року	645 прим.
Продано в 1976 році	82 "
Стан на 31-го грудня 1976 року	563 прим.
Стан на 31-го грудня 1976, в Торонто-ському Університеті	936 прим.
Разом на 31-го грудня 1976 р.	1,499 прим.

Том II

Запас на 31-го грудня 1975 року	2,094 прим.
Продано в 1976 році	92 "
Стан на 31-го грудня 1976 р.	2,002 прим.
Стан на 31-го грудня 1976 р. в Тор. Університеті	547 "
Разом на 31-го грудня 1976 р.	2,549 прим.

Попри це в запасі знаходиться ще 100 неоправлених примірників II-го тому. Повищений стан є згідний з дійсним запасом.

Кошти видання Енциклопедії вносили	\$ 310,000.00
З продажу Енциклопедії по день 31.XII.76 року	\$ 220,943.73
До покриття коштів потрібно ще одержати	\$ 89,056.27
Вартість Енциклопедії в запасі на день 31-го грудня 1976 р. вносить:	
Том I: 1,499 примірників по \$ 45.00	\$ 67,455.00
Том II: 2,549 примірників по \$ 60.00	\$ 152,740.00
Разом вартість Енциклопедії в запасі	\$ 220,195.00

Після продажу запасу, прибуток з Енциклопедії становитиме суму	\$ 131,138.73
--	---------------

10. Майно Видавництва „Свобода“:

Готівка	\$ 1,608.27
Книжки	19,613.07
Папір, друкарські матеріали	6,825.07
Довжинки	39,066.13
Разом майно на 31-го грудня 1976 р.	\$ 67,112.64

III. „Свобода“ під редакційним оглядом:

1. „Свобода“ — офіційний орган УНСОюзу не тільки сповняє роль лучника між Головним Урядом і членством, але, в силу обставин, як єдиний пресовий орган, що доходить до всіх закутків українського поселення, формує опінію українського громадянства на суто-українські національні справи, тому мусить завжди знаходити правильну оцінку подій і напрямів у житті країни, у яких живе українська діаспора.

„Свобода“, як виразник великої української діаспори, мусить і надалі реагувати в першу чергу на події, що відбуваються на українських землях, обговорювати їх, висвітлювати і займатися до них ставлячи, диктувати життєвими потребами українського народу, виходячи завжди з українських державницьких заповідей. „Свобода“, як лучник між Головним Урядом УНСОюзу і членством, мусить докладно реєструвати всі події, що відбуваються в українських громадах, аналізувати їх, вказуючи на позитивні й негативні, бож усе це є виявом живучості української громади, її бажань та її ідеалів.

2. Для організаційних справ УНСОюзу наш щоденник відводить мало місця. Треба містити часто пояснення, які користі дає аскурація в УНСОюзі, факти, приклади в цифрах, доларах, щоб читач знаходив відповіді на багато питань, що родяться в щоденному житті, а відповіді не має.

3. Газета мусить цікавитися молоддю і поміщувати її сторінки.

4. Видавництво „Свобода“ з своїм редакційним штатом і технічним персоналом не спроможні вив'язати-ся зі своїх завдань, які перед ними стоять, тому потрібно не тільки доповнити штат працівників в редакції, але й його поглибити.

IV. Зауваги і висновки:

1. Стягнути від довжиників їх заборговані суми, що на день 31-го грудня 1976 р. вносили \$ 39,066.13. На будуче не приймати жодних замовлень від боргуючих правних, або фізичних осіб.

2. Закінчити інвентаризацію книжок у Видавництві „Свобода“ і на „Союзівці“.

3. Оживити видавничу діяльність, ангажуючи до цього відповідних авторів.

4. Подати про сітку окружних кореспондентів.

5. Закупити до друкарні бракуючі машини, щоб збільшити її продуктивність.

6. Збільшити число передплатників, як „Свободи“, так і „Веселки“.

Кінчаючи мій звіт, складаю щире подяку головному редакторові, його спів-редакторам, керівникам адміністраційного і друкарського відділів, за їх вичливу кооперацію в часі перевірки, а службовикам за їх віддану для Видавництва працю.

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ „СОЮЗІВКИ“

За час від 1-го січня до 31-го грудня 1976 року

Перевірка охоплювала:

- Перевірку рахункових і банкових книг.
- Адміністрацію готелю та інвентар товарів.
- Стан будинків, плавальні басейни, тенісові корти, відбавні корти, грише для футболу й бейсболу та стан доріг.
- Рух гостей на „Союзівці“ в 1976 році.
- Літні табори для дітей і хлопців, курси українознавства, курси тенісові та розвагово-культурну працю на „Союзівці“.
- Перевірку інвентура всього майна „Союзівки“, а головне крамниці, кухні та алькоголевих напоїв.

На підставі точної перевірки головних касових книг прибуток та витрат, підручних щоденних книг витрат і витрат та всіх рахункових транзакцій Контрольна Комісія стверджує, що всі фінансові операції „Союзівки“ є вписувані до рахункових книг прибутків і витратів правильно з відповідними прилогами, за кожний день і місяць з виготовленими точні фінансові звіти. Рахункові книги дають докладний образ всіх фінансових операцій та точний фінансовий стан „Союзівки“.

ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ ЗА 1976 РІК

Баланс на кінець звітового року 31-го грудня 1976 року

ПРИБУТКИ:

Мешкання і харчування	\$290,633.52
Крамниці (торг)	40,054.00
Вари — головна (торг)	68,426.95
Вари — підручна (торг)	14,611.58
Податки (сейлес текс)	17,918.06
Різні прибутки	2,030.12
Разом:	\$ 433,674.23
Звороти	1,444.68
Чекі (депоновані)	802.44
Готівка в касі	2,000.00
Позичка в УНСОюзі	35,000.00
Разом прибутки:	\$ 472,921.35

ВИДАТКИ:

Платні (нет)	\$ 78,085.01
Харчі (закуп)	81,061.01
Вари (закуп)	28,250.80
Вари — Буфет	11,200.79
Крамниці (закуп товарів)	32,050.97
Видатки до кухні та ідальні	3,407.88
Прибрання кімнат	15,533.85
Податки від платень	26,896.68
Податки від товарів	17,771.65
Податки від реальностей	24,918.78
Забезпечення	11,322.00
Транспортування	4,807.62
Опал, газ, світло	29,076.55
Хворобове забезпечення працівників	2,289.72
Правна опіка	790.00
Телефони	4,697.47
Канцелярські витрати	1,559.74
Розвагові імпрези	2,008.05
Напрати і удержання	10,061.05
Чек без покриття	889.94
Зворот УНСОюзу	30,000.00
Готівка в касі	2,000.00
Різні звороти	864.40
Розбудова Оселі	47,292.25
Меблі та устаткування кімнат	4,979.53
Оголошення	2,409.41
Банкові конта і виміна	866.72
Разом видатки:	\$ 475,151.87

ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ ПО МІСЯЦЯМ ЗА 1976 РІК

Прибутки-депозити:	Видатки:
СІЧЕНЬ \$ 14,581.73	\$ 25,393.46
ЛЮТИЙ 9,461.54	13,928.04
БЕРЕЗЕНЬ 16,229.35	12,105.64
КВІТЕНЬ 7,413.05	11,586.78
ТРАВЕНЬ 16,530.11	17,011.06
ЧЕРВЕНЬ 46,258.47	35,309.53
ЛИПЕНЬ 99,501.44	80,917.50
СЕРПЕНЬ 116,214.66	74,360.92
ВЕРЕСЕНЬ 76,673.01	92,414.58
ЖОВТЕНЬ 14,556.00	57,487.43
ЛИСТОПАД 30,177.94	25,422.79
ГРУДЕНЬ 25,324.05	29,214.14
Разом:	\$ 472,921.35

Позичка в УНС 35,000.00	
Зворот позички УНС	\$ 30,000.00
Готівка в касі 2,000.00	
Різні звороти 1,444.68	
Зворот банк. вим. 802.44	
Разом:	\$ 433,674.23

РОЗПОДІЛ ВИДАТКІВ „СОЮЗІВКИ“

Витрати „Союзівки“ розподіляються на дві частини:	
1. Оперативні витрати	\$ 422,928.39
2. а) Закуп інвентару (меблі і т. п.)	4,979.53
б) Розбудова Оселі	47,243.95
Разом загальні видатки:	\$ 475,151.87

РАХУНОК ЧИСТОГО ПРИБУТКУ „СОЮЗІВКИ“ І УЗГІДНЕННЯ БАНКОВИХ КНИГ

Баланс з 31-го грудня 1975 р.	\$ 14,955.26
Прибутки за 1976 рік	433,674.23
Позичка в УНСОюзі	5,000.00
Разом:	\$ 453,629.49

Видатки за 1976 рік	440,904.75
Баланс на 31-го грудня 1976 р. (за банковим розрахунком)	\$ 12,724.74

Видатки за 1976 рік (загальне зіставлення):	
Розбудова Оселі	\$ 47,243.95
Закуп меблів і т. п.	4,979.53
Разом:	\$ 52,223.48

Готелів видатки	388,681.27
Разом видатки за 1976 рік	\$ 440,904.75
Прибутки за 1976 рік	433,674.23
Готелів видатки за 1976 рік	388,681.27
Баланс до розрахунку чистого зиску	\$ 44,992.96
Разом прибутки за 1976 рік	433,674.23

Разом видатки за 1976 рік	440,904.75
Баланс на 1976 рік (неодобр)	\$ 7,230.52

Прибуткова готівка була депонована у двох банках і сальдо в цих банках на день 31-го грудня 1976 року вносили:	
Елленвіл Нац. Банк	5,843.54
Кінгстон Траст Комп.	6,881.20
Разом в банках на чекових контах:	\$ 12,724.74

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ МАЙНА КРАМНИЦІ І ВАР

а) Крамниця:	
Інвентар з січня 1976 р.	9,154.62
Видатки — закуп в 1976 р.	32,050.97
Разом:	\$ 41,205.59
Інвентар (січень 1977)	11,380.00
Видатки проданого товару в 1976 р.	\$ 29,825.59

Зіставлення:	
Прибутки в 1976 р.	40,054.00
Видатки за проданий товар	29,825.59
Чистий прихід за 1976 рік:	\$ 10,228.41

б) Вари:	
Інвентар з січня 1976 р.	8,093.43
Видатки — закуп в 1976 р.	28,013.00
Разом:	\$ 36,106.43
Інвентар (січень 1977 р.)	7,565.58
Видатки за проданий товар:	\$ 28,540.85

Зіставлення:	
Прибутки в 1976 р.	71,847.46
Видатки за проданий товар	28,540.85
Чистий прихід за 1976 рік:	\$ 43,306.61

в) Харчі:	
Інвентар 1976 р. (січень)	3,994.59
Видатки на харчі в 1976 р.	80,023.55
Разом:	\$ 84,018.14
Інвентар харчів (січень 1977)	4,297.00
Видатки на харчі за 1976 рік:	\$ 79,721.14

ПРИБУТКИ ЗІ ВСТУПІВ НА ОСЕЛЮ В 1976 РОЦІ

Липень	4,476.00
Серпень	2,608.00
Вересень	6,671.00
Разом:	\$ 13,755.00

Видатки:	
Оркестри	6,647.00
Мистецькі одиниці і мистці	3,760.00
Безпека	1,687.00
Працівники	1,007.00
Зворот	414.00
Різне	220.00
Разом:	\$ 14,593.50

Прибутки	13,755.00
Видатки	14,593.50
Баланс (неодобр)	\$ 838.50

РУХ ГОСТЕЙ НА „СОЮЗІВЦІ“ НА ПРОТЯЗІ 1976 РОКУ

Дорослі особи	Діти
Січень 266	48
Лютий 156	37
Березень 23	0
Квітень 66	10
Травень 281	36
Червень 447	44
Липень 836	98
Серпень 782	131
Вересень 482	33
Жовтень 755	33
Листопад 312	11
Грудень 206	10
Разом	491

Статистика руху гостей на „Союзівці“ обіймає всіх, що провели свої вакації на оселі, перебуваючи більше як один тиждень чи тільки через суботи і неділі.

СПИСОК КОНВЕНЦІЙ, ЗІЗДІВ ТА ЗУСТРІЧЕЙ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА „СОЮЗІВЦІ“ В 1976 РОЦІ

Травень: Весілля (Кордуба-Борбич); Річні Народи Головного Уряду УНС
Червень: Весілля (Коханівські-Манганаро; Чевиняк-Тимошко); Тенісовий табір (57 осіб)
Вересень: З'їзд-зустріч сеньйорів УНС; З'їзд Войківщини; Вибір Краї „Союзівки“
Жовтень: КЛК (60 осіб); Лікарі (80 осіб); З'їзд Зальцбургської Гімназії (160 осіб); Зустріч Кобаснюк Агенції (260 осіб); Зустріч членів УНС з Джерзі Сіті (118 осіб); Скоп Агенції, Пластунів (Перші Стежі); Весілля (Ірвен — 159 осіб)
Листопад: Весілля (Гіряк — 220 осіб); Орликида (290 осіб); СУСТА (20 осіб); День Подяки (115 осіб)
Грудень: КУПО (130 осіб); Хмелі (55 осіб)

З головних праць, виконаних протягом 1976 року на „Союзівці“ це:

1. Перебудова трьох тенісових кортів на суму 19,170.70 дол.;
2. Направа доріг (асфальтування) на суму 5,217.00 дол.; Перебудова і відновлення кімнат в будинках „Полтава“ (2,118.25 дол.), „Чернівці“ (1,255.00 дол.), „Дукля“ (11,348.27 дол.), Бібліотека в Головному будинку (660.00 дол.).
3. Кюск при в'їзді на „Союзівку“ (635.00 дол.).
4. Огорожа (643.00 дол.).
5. Направа біля будинків на зовні (3,667.00 дол.).
6. Річні менші праці на суму 2,072.61 дол.

На розбудову оселі та покращання її вигляду видано в 1976 році 47,243.95 дол.

ПІДСУМКИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

Загальний прихід „Союзівки“ в 1976 році вносив 433,674.23 дол. і, порівнюючи з прибутками з 1975 року, які вносили 391,200.03 дол., дали зривку на 42,474.20 дол., однак видатки дали загальну суму за 1976 рік 440,904.75 дол., на 43,675.68 дол. більше ніж в попередньому (1975) році. Багато видатків зросло, а саме на перебудову і направи, на суму 25,420.89 дол. більше як в 1975 році. Готелів видатки зросли на 22,840.34 дол. в порівнянні з минулим роком. Видатки на платні в 1976 році збільшилися на 4,622.34 дол., а податки від нерухомостей зросли на 3,000.84 дол.

Як в минулих роках, так і в 1976 році, на „Союзівці“ відбувалися, крім весіль, з'їздів та зустрічей членів українських товариств, організацій, табори для дітей (22 хлопців і 28 дівчат), курси українознавства (23 дівчат і 12 хлопців), тенісовий табір (41 дівчат і 18 хлопців), му-

зичний курс і фотографічний курс. З великим успіхом відбулися в часі „Дня Праці“ плавальні змагання та тенісовий турнір, в яких понад 200 учасників-змагунів взяли участь.

Рекомендації та заплановані праці на 1977 рік:

1. Перебудова 3-го поверху в головному будинку, викінчення вестибюлю, крамниці та головного входу до будинку і встановлення збірника на гарячу воду.
2. Встановлення рур в басейні до плавання.
3. Направа доріг.
4. Скріплення муру при відбаванковій площі.
5. Закуплення меблів, устаткування до кімнат та килимів.

На розбудову оселі в 1977 році передбачується видатків на суму 39,000.00 дол.

На закінчення Контрольна Комісія хоче підкреслити, що дуже великий відсоток праць, які в минулих роках, так і в 1976 році, виконано у власному заряді управи та власними силами працівників оселі під наглядом та жертвенною працею директора Оселі пана В. Кваса. „Союзівка“ — допоміжне господарство УНС сповняє в першу чергу успішно роль українського культурного центру з виступами найкращих наших мистецьких сил, та стала атрактивним центром української молоді.

Контрольна Комісія перевірила книги УНС в Канаді, які знаходяться у представника УНС перед канадським урядом п. В. Зорича, тимчасово у його домі. Там зберігаються місячні вказівки всіх Відділів, місячні банкові розрахунки, місячні звіти про прибутки і видатки, позичкові картотека та місячні зіставлення з руху членських позичок, річні звіти та інші книги, які відносяться до аскурації з Департаменту в Оттаві. Далше зберігаються всі копії банкових депозитів, копії посвідок закладання позичок на граматах, посвідки закладання відсотків і сплати капіталу гіпотечних позичок.

Стверджуємо, що державна Контроль перевірила книги до кінця 1975 року. Як нас інформують, вже найнято приміщення в Торонті на Канадську Канцелярію.

Потрібні замітки відносно діловодства і праці УНС, Контрольна Комісія подасть окремо в часі нарад Головного Уряду.

Головна Контрольна Комісія:

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
о. Іван Ващук
Іван Скальчук

Голова Головної Контрольної Комісії мтр Іван Геврик: Головна Контрольна Комісія перевела контролюю поодиноким ділянкам праці УНСОюзу в днях від 27-го березня до 2-го квітня 1977 року за рік 1976 та вніс такі ствердження. Тепер я прошу секретаря нашої Головної Контрольної Комісії пана д-ра Івана Скальчука відчитати наші ствердження.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Пане Предсіднику, Шановні Пані і Панове! Наші ствердження є наступного порядку:

ПІДСУМКИ І СТВЕРДЖЕННЯ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Головна Контрольна Комісія перевела контролюю поодиноким ділянкам праці Українського Народного Сою

кої Національної Корпорації Дому УНСоюзу щодо оплачування УНСоюзом позичених від нього фондів.

Резолюція ч. 3, точка 1 зобов'язувала Український Народний Союз доручити Українській Національній Корпорації Дому УНСоюзу застатити довготермінову гіпотечну позичку на найвищу суму, яка була б практичною і можливою до надбання на найдоцільніший відсотковий стовідсоток на відповідне число років.

Оби повний резолюції не були виконані Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу.

Резолюція ч. 4 зобов'язувала, щоби певний фінансовий та оперативний звіт Ради Директорів Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу був включений на денний порядок річного засідання Головного Уряду УНСоюзу. Цей звіт не є повний, бо не подає точних даних про суми залеглих відсотків УНСоюзом.

4. Резолюції Фінансової Комісії — були виконані.

5. Резолюції Головної Контрольної Комісії про приміщення таблиці зі списком всіх членів Головного Уряду УНСоюзу на „Союзівці“, як теж про вмурування таблиці зі списком усіх членів Головного Уряду УНСоюзу в Дому УНСоюзу не були виконані.

6. В березні ц. р. Головна Контрольна Комісія ствердила, що орган „Свобода“ повинен продовжувати публікацію сторінок катедр українознавства „Український Гарвард“, але в цих сторінках не може бути таких образливих закидів для цілої громади, як це мало місце в заклику „В поході зібрати один мільйон доларів“, „Свобода“ ч. 36, 15-го лютого 1977-го року.

7. Український Народний Союз мав всі дані, щоби в 1976-му році використати цю нагоду — іменню відзначити 100-річчя українського поселення в Америці та 200-річчя ЗСА друкуванням словом: тобто відповісти виданнями й імпрезами. На жаль, УНСоюз спромігся тільки влаштувати одну імпрезу — фестиваль у Шамокіні 22-го лютого 1976 року, який замкнено недобором.

8. Відновити діяльність Культурної Комісії, яка в 1976-му році не проявила діяльності, передбачуваної резолюціями Головного Уряду УНСоюзу.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Тепер я поспрошу до слова головного редактора Антона Драгана.

Головний редактор Антон Драган: Пані і Панове. Не маючи найменшого сумніву, що рекомендації Головної Контрольної Комісії УНСоюзу є податковими думкою виключно про добро нашої організації і про наші завдання і про добро нашої справи, я з ними погоджуюся повністю. Я тому погоджуюся, так би мовити з адякністю з їхніми рішеннями, бо це є на порядку для полагодження цієї справи. До того часу, як та справа буде наладжена, я, прохаю ласкаво, мій звіт, представлений вам на нараді вважати недійсним з тим, що газета звичайно звітує сама за себе. Як хто має якінебудь запити в справі „Свободи“ в дискусії, прошу дуже, я на них буду відповідати, з тим тільки, що до вирішення їх відкладились до часу рішень цієї комісії. Якщо відповідь на якінебудь запити вимагали б додаткових висновків в зв'язку з тим, що я подав у звіт, який ви прочитали і який я тепер передаю комісії до полагодження справи, я на них буду відповідати, за вашою, очевидно, згодою. Тому я приймаю і погоджуюся з рекомендаціями цієї комісії, яка, де збрала для добра нашої установи. Ще додатково мій звіт, який ви дістали, бере тепер під розгляд комісія, так що я вважаю його тепер недійсним.

Головний редактор Носіт Лісгоп: Це значить, що ми не маємо звіту.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Так воно є.

Голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик: Ви всі чули, пан редактор Драган сказав, що звіт, який він вам представив є недійсним і ті всі справи полагодились так, як я вам радив.

Головний редактор Носіт Лісгоп: Формальна справа. Покищо ми тепер не маємо звіту і звіт не є предметом дискусії.

Головний секретар Володимир Сохан: Я дуже вас прошу, бо мене вчора рано питали: чому ми надрукували такі, чи інші звіти, скорочені, чи нескорочені. Питаю — що йде до протоколу, який буде цього року написаний скоріше. Що ми подамо в „Свободі“.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Ви отримаєте звіт після того, як комісія перегляне звіт пана редактора Драгана і дасть йому рекомендації, як його змінити. Він обіцяє, що він так змінить, як запропонує комісія.

Головний радий д-р Богдан Футей: Я не знаю, що тепер є, чи тепер можемо ставити питання до Контрольної Комісії, бо я мав певні речі, яких я поспрошу не розумію. Як далеко ми йдемо з тим прецедентом, який зараз твориться. Бо то є насправді дуже і дуже цікавий прецедент, і він, на мою думку, є дуже небезпечним.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Ми поступимо цілком свободно. Кожний звітодавець може свій звіт відкласти, коли тільки захоче.

Головний радий д-р Богдан Футей: Це є правда. Кожний звітодавець може це зробити. Коли ми маємо написані звіти і мені, наприклад, якийсь звіт не подобається, то я маю право також спитати, чи звернутися до Контрольної Комісії, щоби вона поклала спеціальну комісію для узгодження, чи полагодження певних справ, які мені виглядають, що вони не йдуть на користь Союзу.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Ясно. То було б цілком на місці, якщо б така ситуація була перед нами. Ви маєте право піти до Контрольної Комісії, попросити її, щоби вона таку комісію порекомендувала. Ви знаєте, що ми цю проблему вже дискусуюмо кілька років і, дивлячись на добро організації, є приклад, який є наш вихід з тої ситуації, що заіснувала.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Шановні Пані і Панове. Ми не раз стоїмо в обличчя різних конфліктів і непорозумінь. Є питання, чи ті непорозуміння мають бути предметом дискусії і т. п. Правда, ми є та всіма, яка про ці справи рishae. Якщо ви захотите відкинути пропозицію Контрольної Комісії, ви маєте на це певне право. І ніхто цього права вам не кестує. Лише ми, Контрольна Комісія, маючи на увазі не тільки справу звіту редактора Драгана, але й на увазі цілий комплекс непорозумінь, які є між Головним Екзекутивним Комітетом і головним редактором Драганом — ми прийшли до переконання, що перше з таких випадків і пар-

ляментарні тіла творять спеціальні комісії. І це є спеціальна комісія, яка має зайнятися цією справою, полагодженням цих непорозумінь. В даному випадку ми повинні мати ентузіазм довір'я до цієї комісії, що вона цю справу буде полагоджувати якнайкраще і щоби це вийшло на добро Українського Народного Союзу. І ясно, що в вересні ми повинні мати вислід, бо ця комісія повинна перевести, правда, відповідні розмови з обома сторонами і т. д. Це є одна з роз'язок. Тоді, коли грозила велика експлозія і щоби ця експлозія не була такою, щоби ми не потребували нашу двоєдну дискусію, яка зараз почалася, друкувати в пресі, яка, як ми переконані, може вийти на добро Союзу, а може вийти теж на велику шкоду. Це, кожний з нас, маючи сьогодні пропозицію Контрольної Комісії, повинен мати на увазі.

Голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик: Я прошу вас, Пане Докторе, щоби Ви ще раз перечитали цю резолюцію і ми дамо її під голосування.

Головний секретар Володимир Сохан: Я маю маленьку поправку, бо знаєте, я, як головний секретар, повинен бути сторожем постанов статуту. Прошу пана доктора та Контрольну Комісію, щоби були обережні з деякою фразеологією. Я пропоную, щоби там була згадка така: розподіліть праці і відповідальності між головним редактором і Екзекутивним Комітетом в рамках постанов статуту.

Голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик: Ми є згодні з тим, це можна додати.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Пані і Панове. Прошу прослухати це раз резолюцію і після цього, якщо ви захотите, будемо мати дискусію і голосування над цією резолюцією.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Це ясно, що ця резолюція є предметом дискусії і над всімами доповненнями, як хтось буде мати, чи додати, ми будемо дискусувати і тоді зможемо їх прийняти. Тут є вона запропонована і я думаю, що Контрольна Комісія не буде мати нічого проти того, щоби до неї щось додати. Я прочитаю вам це раз повний текст резолюції. (читає):

ПІДСУМКИ І СТВЕРДЖЕННЯ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Головна Контрольна Комісія перевела контроль поодиноким ділянкам праці Українського Народного Союзу в дніх від 27-го березня до 2-го квітня 1977-го року і передклала звіти з поодиноким ділянкам праці УНСоюзу Головному Уряду на річному засіданні в травні ц. р. Проаналізувавши працю поодиноким ділянкам УНСоюзу та перевіривши виконання Головним Екзекутивним Комітетом резолюцій, ухвалених Головним Урядом на річному засіданні в травні м. р., Головна Контрольна Комісія винесла наступні ствердження:

1. Організаційний Відділ:

На жаль, основні резолюції, схвалені Головним Урядом, що передбачали збільшення кадрів Організаційного Відділу, не були виконані.

Резолюція ч. 1 передбачала прийняти на працю обласного організатора для Канади, оскільки Канада була б повинна мати двох організаторів, а вона не мала ані одного після розв'язання службового договору з обласним організатором Василем Дідюком. Ця сама резолюція зобов'язувала Головний Екзекутивний Комітет прийняти на працю двох обласних організаторів для ЗСА, а Головний Екзекутивний Комітет прийняв тільки одного та і те щойно в 1977-му році.

Резолюція ч. 2 зобов'язувала прийняти на працю асистента головного організатора із головних завданням праці в терені, а такого зовсім не прийнято.

Резолюція ч. 3 зобов'язувала Головний Екзекутивний Комітет збільшити число постійних організаторів до 12, а було їх у 1976-му році — один, та і цей працював тільки на протязі шести місяців.

Пrelімарний бюджетний вивісник на 1976-й рік \$375,571.00, отож заощадження дали суму \$52,431.00, тобто 12.25% прелімінованих сум.

2. Видавництво „Свобода“:

У своїй заяві в березні 1977-го року Головна Контрольна Комісія ствердила, що Видавництво не було забезпечене знову потрібним заплянуванням устаткуванням, не мало повноповного редакторського складу, а нові сили перевиколовались у зв'язку з переходом Видавництва на комп'ютерсько-офсетну систему друкарства. Це спричинилося до того, що видавничий план не міг бути реалізований згідно з прийнятими рішеннями 28-ої Конвенції та рішеннями річних засідань Головного Уряду в роках 1975 та 1976.

Спроба подолання існуючих непорозумінь між головним редактором „Свободи“ і Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу не знайшли досі позитивної розв'язки, тому Головна Контрольна Комісія в порозумінні із Головним Екзекутивним Комітетом і головним редактором „Свободи“ пропонує Головному Уряду покликати Комісію у складі: д-р Іван Фліс, проф. Тарас Шмагала, проф. д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук для опрацювання правильних, унормування відношення та розподілу компетенцій між Головним Екзекутивним Комітетом та головним редактором, адміністратором і керівником друкарні (в рамках статутних постанов) і проголошення цього проекту Головної Контрольної Комісії на час піврічної контролі у вересні цього року.

3. Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу:

Резолюція ч. 2 зобов'язувала, щоб Український Народний Союз устійняв за порадкою правних дорадників потребу закінчення формального контракту, який встановлював би договірні та відношення між цими двома корпораціями, особливо у справі наростаючих відсотків від фондів, що їх позичала Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу від Українського Народного Союзу, беручи до уваги зайняти УНСоюзом бюрові приміщення в цій Українській Будівлі та зобов'язання цієї Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу щодо сплачування УНСоюзом позичених від нього фондів.

Резолюція ч. 3, точка 1 зобов'язувала Український Народний Союз доручити Українській Національній Корпорації Дому УНСоюзу застатити довготермінову гіпотечну позичку на найвищу суму, яка була б практичною і можливою до надбання на найдоцільніший відсотковий стовідсоток на відповідне число років.

Оби повний резолюції не були виконані Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу.

Резолюція ч. 4 зобов'язувала, щоби певний фінансовий та оперативний звіт Ради Директорів Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу був включений на денний порядок річного засідання Головного Уряду УНСоюзу. Цей звіт не є повний, бо не подає точних даних про суми залеглих відсотків УНСоюзом.

4. Резолюції Фінансової Комісії — були виконані.

5. Резолюції Головної Контрольної Комісії про приміщення таблиці зі списком всіх членів Головного Уряду УНСоюзу на „Союзівці“, як теж про вмурування таблиці зі списком усіх членів Головного Уряду УНСоюзу в Дому УНСоюзу не були виконані.

6. В березні ц. р. Головна Контрольна Комісія ствердила, що орган „Свобода“ повинен продовжувати публікацію сторінок катедр українознавства „Український Гарвард“, але в цих сторінках не може бути таких образливих закидів для цілої громади, як це мало місце в заклику „В поході зібрати один мільйон доларів“, „Свобода“ ч. 36, 15-го лютого 1977-го року.

7. Український Народний Союз мав всі дані, щоби в 1976-му році використати цю нагоду — іменню відзначити 100-річчя українського поселення в Америці та 200-річчя ЗСА друкуванням словом: тобто відповісти виданнями й імпрезами. На жаль, УНСоюз спромігся тільки влаштувати одну імпрезу — фестиваль у Шамокіні 22-го лютого 1976 року, який замкнено недобором.

8. Відновити діяльність Культурної Комісії, яка в 1976-му році не проявила діяльності, передбачуваної резолюціями Головного Уряду УНСоюзу.

За Головну Контрольну Комісію:

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
о. Іван Ващук
Іван Скальчук

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Пані і Панове. Ви чули пропозицію Контрольної Комісії. Хто підтримує цю пропозицію? Підтримує пан Ожежинський. Дякую, а тепер приходимо до дискусії. Хто бажав би взяти голос в дискусії?

Головний радий Іван Ожежинський: Я ставлю внесок на прийняття цієї резолюції так, як вона була написана.

Головний радий Василь Дідюк: Я хотів би тільки запитати, скільки членів є в тій комісії.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Чотири.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Ми про це все досить довго дискусували. В чому справа? Тут не може бути накинених рішення до голосування, бо чи г'яті, чи три, чи два члени комісії — це не важна справа. Важне, щоби ту справу упорядкувати. Мусить бути узгодження не тільки між нами чотирма, але також між Екзекутивною і Видавничою, тобто редактором. Цього вимагає інтерес Союзу і добро справи.

Головний радий Василь Дідюк: У Вас, Пані Докторе, є добре бажання і поборне бажання.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: Про вислід ані буде чути в вересні. Не пізніше в вересні буде вислід.

Головний радий Василь Дідюк: А що з того буде користати справа? То добро, про яке Ви авесь час згадуєте. Яке добро для Союзу, Видавництва і для Редакції?

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк: То, що ми зближасмося до Конвенції. Якщо нам не вдається це позитивно розв'язати і дійсно в користь УНСоюзу, тоді справа буде предметом Конвенції. Ми не хочемо якінебудь поладати справу. Ми хочемо зробити це в порозумінні з редактором і головним редактором, щоби нікому не накинати волі, бо, знаєте, силуванням коном далеко не зайдеш. Коли ніяк ані злідикується конфлікт у поспіху, то він знову буде завтра, чи за тиждень. Треба так упорядкувати, щоби на майбутнє редактор і предсиди, з якими ми говорили, мали зрозуміння до цієї справи. Во навіть, якщо редактор відійде і новий редактор прийде, то буде з місця знати, де і на якій позиції він стоїть, яке його відношення, які його обов'язки та які його прерогативи, бо тоді ці речі будуть унормовані. Я думаю, що це нам, очевидно, допоможе, коли це докладно ми опрацюємо.

Головна радя Анна Гарас: Це є нова проблема. Ми з нею стіралися минулого року, над нею ми дискусували і це саме повторюється цього року. Чи Контрольна Комісія не могла цієї справи поладити перед тим, як передати контроль і діяти до якогось порозуміння?

Головний радий інж. Миколас Кальба: Пані і Панове. До тепер ми ще подібної ситуації не стіралися. Але, на мою думку, кожний, що звітує, має право свій звіт корегувати і відкидати, чи його анулювати. Недавно ми були свідками подібної ситуації: і в американському уряді старались заступувати різні неприємні справи і через те президент мусів зрештгувати і свого посту. Ми повинні мати довір'я до себе, бо якщо ми його не будемо мати, то нам непотрібно сходиться, бо нічого позитивного, нічого доброго тут не створимо. Ми дізналися про певні справи, які є неприємні, які є абсолютно неприємні. Пані і Панове. Там, де є правда, там такі справи бувають. І на те приходимо тут, щоби тут їх залагоджувати і старатися, щоби вони більше не повторилися. Отже — я є абсолютно за тим, щоби Контрольна Комісія, ця комісія, яку ми виберемо, постаралася охопити ту справу, її упорядкувати, щоби в майбутньому такі справи більше не повторилися. Ми знаємо, що законодавчість ми вчилися всі, але з другої сторони, ми як Головний Уряд УНСоюзу повинні, власне, знати всі недоліки, всі браки на те, щоби їх направили. Але тепер, якщо відкидається звіт, чи ми маємо вважати, що в нас все було ідеально? Чи можемо дискусувати над такими справами, як, наприклад, нашими виданнями і т. п.? Там більше, що редактор покликувався знову дуже широко на кодекси етики українського журналіста і відкидував нам тут цілий ряд точок того кодексу. Цей кодекс етики буде кожного з нас. Але, як почуєте одну сторону і другу, то чоловік в таких ситуаціях починає заломлюватися. Абсолютно, якщо воно є на некорист, скажімо, нашої загальної опії, нашого обличчя, ми того не повинні пускати поза тих сорок, чи скільки тут їх є, крисел. Ми не повинні навіть мати деякі справи і рекордувати тут на рекорд і щоби їх навіть в рекорд не було. Бо де-який момент і прикий момент. Але ті справи ми тут повинні дискусувати. І я не знаю, як ми тепер будемо ставитися до того, чи вважати, що того звіту нема, бо він відкинутий, і ми не можемо ані слова забирати в тих справах? Чи ми повинні забирати слово і давати певні суттєві, чи свої інтерпретації і побажання?

Головний радий інж. Анатолій Дорошенко: Я підтримую внесок Контрольної Комісії і пропоную замкнути дискусію на цю тему.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Є внесок, щоби замкнути дискусію на цю тему і перейти до голосування.

Головний радий д-р Богдан Футей: Я перед голосуванням. Тому, що тут буде голосування в справах інтересу. Інтерес, скажімо, Екзекутивні, як такої, і одного члена Екзекутивного Комітету.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Яке є Ваше питання?

Головний радий д-р Богдан Футей: Мос питання є таке: чи може член Екзекутивного Комітету голосувати над цією справою?

Головний касир мгр Уляна Дячук: Пан редактор Драган не є членом Екзекутивні. Він, як головний редактор, бере участь у всіх наших нарадах. Це не є конфлікт інтересів.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Є внесок пана Дорошенка, щоби замкнути дискусію на цю тему. Внесок є підтриманий. Більше дискусії нема. Хто є за тим, щоби замкнути дискусію на цю тему? 17 за, 3 проти, 2 стрималися. Дякую. Дискусія скінчена. А тепер переходимо до головного питання: до внеску Контрольної Комісії, який є підтриманий головним радий Іваном Ожежинським, щоби вибрати комісію в такому складі: проф. Тарас Шмагала, д-р Іван Скальчук, д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Фліс. Хто є за тим, щоби вибрати комісію в такому складі? Вислід голосування: 18 за, 1 проти, 3 стрималися. Дякую, комісія є вибрана більшістю голосів.

Головний радий Андрій Джуга пояснює, що він здержався від голосування тому, що він не зрозумів повністю пропонуваної резолюції. Заступник головного редактора д-р Іван Фліс подав йому скорочений переклад затвердженої резолюції в англійській мові.

Головний радий д-р Богдан Футей: До мене приступили члени Екзекутивні і кажуть, що вони не мають жадної проблеми з редактором, а ми говоримо про Екзекутивний Комітет.

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Ми цю справу вже закінчили, дискусії над нею вже більше нема.

11. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ ТА ЇХ СХВАЛЕННЯ

Заступник головного редактора д-р Іван Фліс: Пані і Панове! Ми закінчили 9-ту точку нашої програми і переходимо до 11-ої точки, до дискусії над звітами. До перепроводження цієї точки я поспрошу заступника головного редактора пана Маріо Душника.

Заступник головного редактора Марія Душник: Дуже дякую. Ми вже маємо листу дискусантів і я буду почерзі викликати до дискусії так, як були зголошені. Починаємо дискусію і я першого до слова поспрошу д-ра Богдана Футей.

Головний радий д-р Богдан Футей: Дуже дякую. На початку я хочу зложити певну заяву, чи завагу до тих питань і ситуацій, над якими ми дискусували в останній точці і яку ми прийняли. Я знаю, що ми її вже вирішили і над нею проголосували. Але може би ми, якщо б зайшли подібні ситуації в майбутньому, трохи інакше до них підходили, — не так, як цю справу поставила Контрольна Комісія, коли була мова про конфлікти і непорозуміння. Ми прийшли тут на річні наради, які є свого рода нашим парламентом і ми повинні всі проблеми, які вижшасі заіснували, вислухати, всі над ними проблемати застановитися і їх вирішити. Від першого дня нашого приїзду на ці наради виглядало так, що щось не є в порядку і вже покликалися Контрольну Комісію, щоби вона над чимось застановилася. Контрольна Комісія скористалася, радить, старатися певні речі унапрямлювати і т. п. Всі інші члени Головного Уряду сидять і думають: що діється, що дійсно є, що стараються полагодити, а що стараються не поладити і до якого компромісу тут договориються. Я думаю, що на річних нарадах повинні всі рішення про всі справи, а не, скажімо, Контрольна Комісія, чи Головна Рада. Ми всі дорожимо Союзом, — так члени Контрольної Комісії, так і головні радні. Добро Союзу нам всім однаково лежить на серці. І якщо члени Контрольної Комісії не полагодили тих справ до сьогодні, то я дуже сумніваюся, чи вони полагодиють їх пізніше. Може якраз було б краще, щоби люди, які не є об'язані з тим всіма проблемами, вийшли до такої комісії і полагодили ті всі справи краще, як ті що знали про ці всі речі і до тепер не полагодили. Це є одна заява.

Друга є та, що ми відразу переходимо на процедуру УКА. Я знаю, що ви всі є активними в УКА, але не всі процедури УКА є якраз дуже корисні. От хоч би відразу чуюмо слова „є треба узгодити“. Я був на засіданні УККА багато разів і там слово „узгодити“ дуже часто було повторюване. Все мусить бути „узгоджене“ там, не вважаючи на те, чи це „узгоджене“ все приносить якісь користі. Я думаю, що ми в УНСоюзі повинні трохи інакше до всіх справ підходити.

Є третя річ, що мене болить. Виглядає так, що в УНСоюзі є тільки певні особи, які повинні тільки дискретними справами цікавитися, бо все є ті самі особи названі до тих, чи інших комісій. А що лишається тоді для тих всіх інших членів, окрім головних радних, які просто, не є включені в ті рішення, чи більше делікатні справи. Це було би стільки, а тепер переходжу до запитів і дискусії.

1. Чи всі стипендії за останні роки нашої каденції були виплачені, а якщо ні, то яка сума тих стипендій не була виплачена і через які причини?

2. Чому не були виконані (Контрольна Комісія це підкреслює) резолюції, а зокрема резолюція про прийняття нових організаторів на ЗСА і Канаду? Які були причини і перешкоди і чому не були введені в життя нові грамоти, про які ми говорили минулого року і нас заважали, що вони були майже полагожені?

3. Я хотів би докладніше знати, як закінчилася справа арбітражу і з тим зв'язані кошти, і чи будуть це більші кошти у зв'язку з цим арбітражем?

4. Маючи нагоду бути на засіданні українських практикуючих адвокатів в Джерзі Ситі, які відбулися в Дому УНСоюзу, я зустрівся із закликом, що УНСоюз не використовує, чи не звертається до наших українських адвокатів для полагодження певних справ. Я хотів би знати, чи це відповідає правді, чи ні? Прошу прийняти до відома, що на тих засіданнях було присутніх 16 чи 17 українських адвокатів.

5. До пана редактора Драгана маю такі заваги від наших членів і членів нашої громади, які читають „Свободу“: а) Виглядає так, що в нашій спільній закладі сонце сходить і заходить між Нью Йорком і Філадельфією. Час від часу появляється стаття про те, що відбувається в Детройті, Клівленді, Чикаго, чи в інших місцевостях. Я думаю, що пропорційність повинна бути взята до уваги, бо наприклад: появляється стаття про щось, що відбулося у Філадельфії, чи в Нью Йорку, вона появляється в величезній наголосі і з багатьма зниканнями. Та сама ситуація відбувається в Клівленді, чи в інших місцевостях і про це появляється лише маленька згадка. Я думаю, що тут треба дати певну увагу також середнім і західним став-

там; б) Поміщення статей: Масмо багато нарікань, що „Свобода“ багато дописів взагалі не поміщує. І воно взагалі не було б так багато, якщо б того роду статті не появлялися. Але, як ми бачимо, що, наприклад, статті, чи допис про якусь імпрезу, яка відбулася тому шість місяців, появляється в „Свободі“, але з другої місцевості той самий допис і про таку саму справу, що відбулася тому шість місяців не появляється, то це трохи для мене незрозуміло. Я маю на душі допис про Рідну Школу в Клівленді, про яку пав редактор дуже добре знає. Якщо б не були поміщені дописи про випуск абітурієнтів з дру- гих шкіл, я маю на увазі спізнені дописи, то справа була б поладжена. Але коли появляється спізнена стаття про Нью Йорк, чи Філадельфію, то те саме відношення повинно бути до Клівленду. Пане редакторе. Моє питання не відноситься до Вашого звіту, бо про це я мав питати Вас навіть, не читаючи Вашого звіту. Чи ми маємо якийсь план щодо редакторського складу та видавничого „Свобода“? Одні люди відходять, другі приходять. Чи ми маємо це на душі, — мені йде про майбутнє, про плани на майбутнє, про розбудову редакції на майбутнє, про по- повнення редакторського складу молодими людьми.

6. Ми вже багато разів говорили про Окружні Комі- теті УНСоюзу, про їх компетенції і відношення до наших Відділів. Я особисто вже три роки запитую про цю справу. Але, думаю, що після нарад голів Окружних Коміте- тів, які відбулися на „Союзівці“ в суботу і в неділю, ця справа повинна бути поставлена нашим Головним Уря- дом під розгляд, повинна бути предметом дискусії і наші пропозиції в цій справі ми повинні поставити на Конвен- ції для одобрення.

7. У своєму звіті я згадав, що ми мусимо мати план для Канади. Пан Дідок мене запитав, чи я такий план маю. Я йому дещо на весело відповів, що маю: треба ви- брати комісію, поїхати до Алєксі і спитати, чи розгляну- лися там, чи там масмо українців. Але читав я звіт нашо- го головного директора для Канади сенатора Юзюка, який сказав, що ми забираємо всі гроші з Канади і там нічого не хочемо їм лишати. Але тим часом масмо згоду, що вже с канцелярією, чи пропонується канцелярія в Ка- наді. І я хотів би, очевидно, знати, що тією канцелярією ми хочемо обслуговувати? І скільки тих грошей, які ми думаємо одержати з Канади, будемо лишати в тій Канаді? Чи будемо даліше забирати все до Америки, як згадав сенатор Юзюк? Це все відноситься до канцелярії, як такої. Чи затвердження цієї канцелярії було в порозумінні з на- шою делегацією в Канаді? Чи наше представництво на Канаду є також включене в цю канцелярію і як воно до того ставиться?

8. Справа Давфину. Про це ми говоримо кожного ро- ку. І я питаю: Чи ми дійсно щодо Давфину маємо якийсь план? Чи ми масмо людей, апарат людей, щоб тоді, як наші представники йдуть до Давфину, що нагоду вико- ристати для приєднання членів до УНСоюзу? І якщо ті представники там йдуть, то що вони дотепер для УНСою- зу зробили? — Дякую.

Головний радний інж. Анатолій Дорошенко: Шанов- ні члени Головного Уряду. Я маю декілька питань і пер- ше є до передсідника. Пане передсіднику! Ви подаєте в звіт- ті, що чистий дохід в 1977 році буде становити пів мільйона доларів, або б відсотків з 8-и мільйонів доларів, які ми вложили в будову дому. Для мене виглядає, що Ви не зарахували відсотків, які Корпорація домог мусить запла- тити УНСоюзові. Так, чи ні? Друге — наші інвестиції. Так, як я розумію, ми масмо около 14 мільйонів доларів. Якщо Ваша відповідь буде позитивна, то тоді Союз мати- ме пів мільйона дол. чистого доходу, але всего 230 тисяч, що становить близько два відсотки, а не 6 відсо- тків прибутків. Третє: Ви зазначили, що загальні активи зросли на понад мільйон дол., або на два і вісім десятків відсотка. Уважало, що зріст є замалий. Ви між іншим, пане передсіднику, так зазначили і я не можу зрозуміти, чому ця вістка була так величю розголошена на сторін- ках „Свободи“ і „Українського Тижневика“. Щодо Орга- нізаційного Відділу, то Ви, пане передсіднику зазначили, що стейт Нью Джерсі в 1975 році втратив 525 членів, а в 1976 році 400 членів. Яка є причина на це, пане передсід- нику? Особливо, коли це є стейт, де знаходиться наша Головна Канцелярія. Ви зазначили, що маєте мало надій на те, щоб поштова служба поліпшилася. Була пропози- ція, внесена на Окружних Зборах в Чикаго, щоб „Свобода“ друкувала таку форму звернення, яку використали б наші члени і яку відсилали б до поштової служби. Чи Ви мали це на увазі зробити, пане передсіднику? Читаючи статті інж. Степана Куропаса про сенаторів, я дізнався, що Ви, пане передсіднику, є за те, щоб будувати дім для наших старших членів. Але Ви про це нічого не згадуєте у Вашому звіті. Прощу вияснити нам Ваше ставлення.

Пане передсіднику. Закінчуючи свій звіт, Ви кажете, що вважаєте, що наші члени та головні урядовці повинні займатися справами Союзу, а не загальногромадськими, бо так виглядає, що наші урядовці є для справ громад- ського порядку, а не союзного. Я погоджуюся з Вами, пане передсіднику, особливо, коли взяти до уваги, що наші члени Екзекутиви на сьогодні беруть участь в багато- тих інших організаціях і через те не можуть присвятити належного часу і уваги Союзові. Я з найбільшою пожа- нкою ставлюся до всіх, хто прагне для громади, але є од- ного не розумію, а саме — не розумію того, що нам бота- ться виділяється, що ми є незаступними. Я вважаю, що є навіпак, що сьогодні наша громада, включно з нами тут присутніми є настільки здорова і стільки має людей, які могли б різні функції виконувати в УКА, СКВУ та ін- ших організаціях і товариствах. І коли сьогодні пан Со- хан в своєму звіті так на все негативно дивиться і каже, що все йде в долину, то я мущу признати йому рацію. Так, на долуну йде, бо наші провідники громадських ус- танов не дають можливостей молодим включатися в громадську роботу. На кінець, пане передсіднику, хочу за- значити і дати Вам признання, що було присмо читати про успіхи нашої великої організації, а саме, що було ви- наймлено чуті не всі поверхи. Успіх „Союзівки“, якої прихоті зросли на 10 відсотків, більша участь членів і симпатиків „Союзівки“, як також відкриття пам'ятника Лесі Українці, це все є позитивні. Також гратулюю Вам і цілій Екзекутиві за акцію і активну участь УНСоюзу у зустрічі, що мала місце в Вашингтоні минулого тижня з конгресменами і сенаторами. „Український Тижневик“ треба вітати за його прекрасний приріст і редагування.

Запит до пана Сохана: Коли будуть готові ці три плани забезпечення?

Запит до пана Гавриша: Прощу пана Гавриша з'ясу- вати нам стан резолюцій і рекомендацій в справах Орга- нізаційного Відділу, які були прийняті на минулорічних нарадах.

Запит до пана редактора Драгана: Пане редакторе. Я дізнався, що д-р Іван Лисейко з Чикаго вислав допис до „Свободи“ про перебіг імпрези в Чикаго, на якій впапо- вано було Єпископа Габра, як громадянина року. Цю ім- презу влаштував Відділ УКА. Також дізнався я, що ми мусили чекати два місяці, щоб ця стаття була поміщена. Я чув всі негативні коментарі чикагівської громади за те. І коли нарешті ця стаття появляється, то вона появляється на четвертій сторінці. Я прошу вияснення у Вас, пане ре- дакторе, в чому є справа? Тому, що я вважаю, це не пер- ший раз (пан Футей нарікав також) і взагалі, особливо, коли говоримо про Єпископа Габра, який є поважною людиною для чикагівської громади і громада дивується, що так цю справу потрохувано, — то якраз такі речі, пане редакторе і пане передсіднику, утруднюють працю на місцях і ми через такі речі масмо труднощі у приєдну-

ванні нових членів. Через це, як я чув, парохіян з паро- хії св. Миколая хочуть покинути Союз. Це не перший раз таке сталося. І тому, я думаю, що це треба поправити. Я звертаюся до пана передсідника, тому що він за всі ділян- ки відповідає, щоб такі речі більше не повторилися. Ко- ли ми тут говоримо про добро Союзу, про приєднування членів, про втримання членів при Союзі, то саме такі ви- падки цьому не сприяють. І тому, саме, такі статті і до- писи, про які я вище говорив, повинні бути на першій, чи другій сторінці, а не на четвертій. А в нас є навіпак: статті загального характеру ставимо на першій сторінці, але статті, від яких фактично Союз залежить, ми ставимо на останній сторінці. Цього я таки не розумію. Може Ви мені виясните, пане редакторе.

Хоч пана Кваса зараз тут нема, то все одно я хочу поставити до нього запит, а Ви йому перекажете. Пане Квас. Чи Ви думаєте, що тепершня кількість службови- ків, яких Ви маєте, вистачає для виконання належної праці на „Союзівці“? Я це ставлю тому, бо коли ми сьо- годні говоримо про новий будинок на „Союзівці“, то я вважаю, що ми масмо труднощі зараз, що ми не масмо належної кількості працівників. Я хотів би почути від нього відповідь. Дякую.

10. *Коротка перерва.*

Головний радний Володимир Запорожко: Пані і Па- нове. Я не буду давати коментарів. Щоб не витрачати часу я поставлю основні питання. Мій перший запит є до пана передсідника відносно Давфину, про що вже згаду- вав д-р Богдан Футей. Я хотів би запитати пана передсід- ника, чи члени Екзекутиви, так: хто визначає репре- зентативів до Давфину? Чому ці самі особи йдуть до Да- вфину репрезентувати УНСоюз, коли ми масмо в Канаді більше членів Головного Уряду — головні радні і інші? Щодо успіхів там, то вже запитав д-р Футей. Також д-р Богдан Футей запитав справу канцелярії в Торонті, за якою я був. Я всеголосував, щоб в Торонті відкрити канцелярію, або навіть купити дім на її потреби і тепер я довідався, що канцелярія вже там існує. Але я маю запит до головного радного пана Василя Дідюка, чи йому відо- мо було про те, що та канцелярія вже там існує, чи він її бачив, чи він в ній був, чи з цього, що бачив був задово- лений?

Голова Контрольної Комісії пан Іван Геррик подав в імені Контрольної Комісії, що перевірка кнх УНСоюзу в Канаді, які знаходяться в пана Богдана Зорича, була, значить, переведена, але не сказав, ким була переведена. Чи цю контролю переводили інші сам, чи з іншими членами Контрольної Комісії? Бо якщо цю контролю тільки він сам переводив, то з тим не дуже погоджувався б, бо він є канадцем і перепроводжував контролю в Канаді. Чому він там не післяв косячи з Америки на контролю. Я маю одне питання і не знаю, кому це питання поставити, чи до пана редактора, чи до пана передсідника, а це справа друкарні. Я вже тут на „Союзівці“ довідався, що в дру- карні працюють чужинці. Яка причина? Нема наших лю- дей, щоб можна їх zatrudнити в нащій друкарні? Я ду- маю, що наших людей є досить і вони, а не чужинці, по- винні працювати в українській друкарні. І це одне пи- тання до Контрольної Комісії, або до пана Кваса. У при- ходах „Союзівки“ написано: податки „сейл текс“, а в роз- ходах — написано податки від торгів. Чи це одно і те са- ме? І даліше є подане що у приходах було 17,918.06 а в розходах 17,771.75 дол. Чому ця різниця в сумі 146.41 доларів не була вислана? Чи може стейт платити якусь частину за обслугову? Прощу мене вияснити. Я ще маю кілька питань до пана Гавриша щодо виконання резолю- цій в організаційних справах, але їх вже порушували пан д-р Футей і Контрольна Комісія і тому я не буду їх повто- рювати. Дякую.

Почесний член Головного Уряду Іван Іванчук: Ваш звіт „Союзівки“, пане докторе Гнатюк, є цього року бо- гатим крашій. Колиш, коли я був в Контрольній Комісії і контролював „Союзівку“, то пан Слободян все писав: „взяно на такі, такі відатки то і то“. Я бачив, що це бу- ли меблі. Вони тих меблів стільки накупили за ту „Сою- зівку“ за той час, що можна було заложити фабрику з меблями і продавати другим. Я запитував, чому так є, а вони казали, що ми розбудуємо „Союзівку“ і ми то за- числили до „капітал інвестмент“. Я бачу, що одного не- має у Вашому звіті, а це повинно бути, а це звіт з пере- веденої інвентурі. Я думаю, що Ви, пане докторе, будете мати це на увазі і в конвенційному звіті це подаєте. А тепер я хочу сказати кілька слів про Канаду і Давфін, про український фестиваль в Давфін і нашу участь в ньому. Ідучи до Давфину, яких 50-70 миль від нього, я відчув, що тут почалася канадська Україна. Але мене найбільше цікавило те, як буде виглядати „український віз“ і хто буде їхати на цьому візі. І побачив я, як в авті їхав голова Контрольної Комісії пан Геррик, а коло нього гарні дівчатка. А знаєте, що на тому авті було написано? — УНА. А канадці, які стояли і пригорталися параді ка- зали, що то віз Об'єднаних Націй (Юнайтед Нейшн). Той напис нічого не вартий, бо треба українського і ан- глійського мовами написати Український Народний Союз — Братська Організація, причепити на авто з одного і другого боку, щоб ті, які будуть читати, знали, до кого це авто належить і кого репрезентує той, що в цьому авті сидить. Минулого року я переїхав цілу Канаду і говорив з нашими секретарями в Едмонтоні, в Саскатуні та інших місцевостях. Про що я довідався там, що почув від них і чого вони домагаються від нас, то я вам скажу. „Ви панов- е — так казали секретарі — може й не усевилюєте собі того, що тут про Союз мало хто з наших людей знає. Ви там читаете „Свободу“, бо вона до вас доходить, а до нас не доходить“. І наші головні урядники повинні засто- вуватися над Канадою і раз, чи два рази до року видати якийсь журнал з інформаціями про Союз і роздати поміж наших членів в Канаді. І той журнал треба видати двома мовами — українською і англійською. Пані і панове. Не дурім себе! Там є багато таких, що їхні діти є легше читати по англійськи, як по українськи, і такі пояснення англійською мовою про Союз вони скорше зрозуміють. А один секретар (я не скажу з котрого Відділу) сказав мені таке: „Не присилайте нам пана Геррика, бо він більше клопоту, як добра, наробить“. Але так само не думайте собі, що наші фермери будуть в нас брати забезпечення. В Канаді союзною акцією можна найбільше розвинути по містах, але на це треба вложити дуже багато праці. І там в Канаді і тут в ЗСА говорять і питають: де є наша мо- лодь союзова, де є молодіші Відділи УНСоюзу? Колиш союзова молодь була дуже, а дуже, активна в спорті, в драматичних гуртках і т.п. Цю молодь можна було бачи- ти всюди, вона була майбутністю Союзу. Тепер ні там, ні тут тих відділів нема. І то є проблема, пані і панове, над якою нам треба дуже застановитися, бо інакше Союз буде падати відношу. Я не є головний урядник, а тут висту- паю, як почесний член Головного Уряду. Але ми повинні подумати, щоб на наступній Конвенції трохи відмолоди- ли наш Союз, щоб молодші люди привчалися, як треба керувати такою організацією, як наша, щоб виробити престиж і любов до неї. Як приклад, я подаю, що я ска- зав колись панові Слободянці, що я хочу кандидатувати на касира. Та де, він не дозволив, бо він сам хотів працю- вати. Дуже велике щастя, що він виховав пана Уляну і вона перебрала касирство, бо який її не було, були би клопоти. Отже, дізнаємо і думаймо про молодь. Я вчора говорив з деякими нашими урядовцями і ми вирішили, що ми нині ввечір будемо мати панель на тему молоді. І тому я прошу вас всіх, старших і молодших, прийти вні- ні ввечір до бібліотеки і будемо говорити про молодь і

про те, як її затримати при народній справі. Я всі запити дивався, але не мав часу їх всіх перечитати і перестудова- ти. Але з того, що я читав, то я бачу, що наш сенатор с Духом Квасеку і сепаратисти, бо вже наші зачінає до- рикати, що ми всі гроші забираємо. А друге — канцелярія. Давайте нам — кажуть — 16 тисяч доларів на оплату управителів. А нам треба знати, що той управитель мусить знати англійську мову, бо ми вже раз таке сталися, коли урядовець забезпеченого департаменту в Канаді прийшов на контролю, а наш представник не знав англій- ської мови. Те саме зі союзним домом в Канаді. Для ко- го він буде служити? Для Монреалю, Торонту, чи Він- ніпегу? Чи будемо його нереносити з міста до міста? Але це є їх справа. А тепер я маю справу до головного радно- го з Чикаго пана Дорошенка. Пане Дорошенко. Я знаю, що Ви любите туу достойну паню і Ви в своєму звіті про неї згадуєте. Але Ви не були в комітеті. А що тоді скаже касир, який зібрав на ті змагання 900 доларів в оголошеннях і видрукував книжку, що скажуть ті секре- тари союзів сеньйорки, чи писали і перепишували в весь матеріал. Робила маса других людей. І якщо б пані Олек не було, то було би вишло, так як вишло, і без неї. Таке переробування не є добре, бо воно кривдить других людей, тих людей, що робили. І накінєць це раз запрошу на панель, де будемо говорити про нашу мо- лодь. Дякую.

Головний радний Андрій Джула: Головний пред- сідник в своєму звіті сказав, що всі приміщення, всі по- верхи в новому будинку вже винайняті, за винятком од- ного малого приміщення. Як гарно, що так є. Коли тому два роки я був в Джерсі Сіті і оглядав наш чудовий бу- динок, то що я там бачив? Я бачив там брудні вікна і написи „фор рент“ і я питаю нашого передсідника, як ви це винаймаєте, чи маєте проспекти на приміщення, від якого плануєте винаймати і подібні речі. Було б цікаво довідатися про це. Ми говоримо про нагороду для на- ших секретарів, для організаторів, для чемпіонів і даємо ці нагороди одним і другим. Ми даємо пропам'ятні та- блички. Тому два роки, якщо ви пам'ятаєте, я в розмові з архітектором підніс справу вмурування пропам'ятної та- блички у вестибюлі нашого нового будинку. Ми повинні вшанувати людей, які були в тому часі членами Голо- вного Уряду, які рішати про побудову такого будинку і були головними рушіями цієї ідеї. Я думаю, що всі нові громадські будинки повинні мати пропам'ятні таблички. Я далі хотів би дістати відповідь, що сталося з цим, бо архітект обіцяв співпрацювати в тому і разом з предсід- ником випрацювати, як це зробити. Це було два роки тому. Очевидно, якщо він були приїхали до Піттсбургу, я був би зробив вам пропам'ятну табличку з нержавілої сталі безплатно. Але приготий час минає. Ви згадали про Братський Конгрес в стейті Пенсильванія. Я не знаю чому, але виглядає, що ми завжди є поділені. Це вели- кий стейт. В стейті Пенсильванія є понад 70 братських організацій, які діють. Кілька років тому я був членом ексекутиви цього Конгресу. Виходить так, що кожного року, коли Конгрес відбувається на сході Пенсильванії, то особи, які є з західної частини Пенсильванії, є вилу- чені з Конгресу. Але, коли приходять до виборів членів ексекутиви, ми не можемо якихось ніколи включити когось від УНСоюзу. Ми хвалилися, що ми найбільша україн- ська братська організація в цій країні, але наші конку- ренти якось все займають місце в ексекутиві. Члени дру- гих братських організацій завжди кажуть: „Що з тобою Андрію, як до біса ти думаш вести кампанію, коли лю- ди тебе бачуть раз на два роки“. Ми тратимо в Пенсиль- ванії на цьому. Я завжди, що в інших стейтах, бачу ува- ги на те, де відбувається їх братський конгрес, люди є і нема поділу. Але в стейті Пенсильванія виглядає, що є поділ. Також в своєму звіті критикуєте поодинокі Відді- ли. Я можу критикувати також Ваші Відділи, але я не робитиму цього. Справа в тому — як Ви сутістї даєте, що Ви робите в тому напрямі, щоб покращати працю в цих Відділах. Бо критикувати є легко — Ви знаєте, що Ви знаєте 99 на 100 таких, що будуть критикувати, як не знати що, але Ви знайдете тільки одного на сто, що Вас похвалить. Повірте мені, я знаю. Я працював у Го- ловному Уряді і працюю вже довгі роки секретарем Від- ділу. Критикувати можна і треба, але я хотів би часом прочитати у звітах похвалу за добре виконану працю. Я ще хочу порушити справу суспільних членів, над якою ми дискутували в суботу після зборів. Я думаю, що оди- нокий, хто повні кваліфікований дати нам точне ви- яснення, це головний секретар п. Сохан. Прощу нас ви- яснити, які права суспільних членів та чи вони управ- лені брати участь у всіх активностях Союзу?

Головна радна Текля Мороз: Головний передсідник сказав у звіті, що в організаційній праці Канади за два останні роки виглядає дуже бідно. На це є різні причи- ни, а однією з них є брак обласних організаторів. Як ба- чимо, організаційні успіхи спиралися на провінції Кві- бек, а головню на Монреалі. Але в останньому році ця справа стала зовсім іншою. Може дехто не здав собі справи, але Квібек стоїть сьогодні під знаком запитання щодо праці забезпечених установ, чужих, як і на- ших. Тепер квібекський уряд домагається, щоб всі за- безпечені установи, як „Лайф“, „Лондон“, перейшли включно під державну контролю, так як це є із за- безпечення авт та від вогню. Тут стоїть питання, що буде з нашим забезпеченням і чи ми взагалі будемо мати до- звіль працю Союзу. Помимо того ми старасмося ро- бити все можливе, щоб захопити кожну ділянку, голов- но працювати з молоддю. І захопити і зробити членами Союзу. Ми вже масмо дуже багато молодих активних людей, які є членами Союзу. Отже ми вже з цього ба- чимо, що діється. Помимо того, що Монреальська Окру- га є однією із найменших, бо нас, активних українців є всього лише 12 тисяч, ми масмо великі успіхи. От хоч би таке: ми вже цього року здобули 45 членів. Організа- ційний Відділ спирається включно на праці двох провін- цій — Онтарію і Квібек. Моя думка є така, що ми повин- ні звернути більше уваги на Захід Канади, на Маніто- бу, Альберту та Саскачеван, де живе переважна кіль- кість українців, а не опиратися включно на двох схід- них провінцій. Над тим ми повинні дуже поважно за- становитися і використати всі нагоди для організацій- ної праці на заході Канади. Ми не повинні казати, що справа пропадає і, якщо нам вдається втримати те, що масмо, то ми будемо героями. Ми повинні туди їхати. Якщо не можу я, хай їде другий, не зможе їхати другий, хай їде третій. Ми повинні спільно обговорити ці справи, а головню Канадське Представництво повинно над тим думати. Я не знаю чому, але, хоч я є головою монреаль- ської Округи і головною радною, секретарем Відділу і організаційним членом, мені ніде не вільно рухатися поза Монреаль. Може, якщо я могла десь поїхати, то може в інші місцевості могла би щось зробити. Але там ніхто не цікавиться. Справу Канадської Канцелярії вже зда- ється порушували два рази мої передбесідники. Це дуже добре, що нарешті прийшов той момент, що ми масмо те, про що говорили вже давніше. Тільки тут знову заходить великий знак запитання. По перше, що Канадська Кан- целярія повинна була бути оформлена в порозумінні з Канадським Представництвом, бо нас всього є тільки чо- тирі члени в ньому. А я щойно так принагідно довідався, що така канцелярія має бути. Чому я не повинна бу- ла про це знати? Ми повинні спільно виробити певний план праці. Це добре, що канцелярія буде, але що ця канцелярія буде робити? Чи ми масмо тільки так бути горді з того, що ми своє зробили? Бо канадські пред-

ставники цілий час домагалися, щоб така Канадська Канцелярія була. Так, я була за тим і я думаю, що вона є. Але в якій спосіб вона повинна провадити свою працю? Що з того, що ми будемо мати затра представника, бу- демо його оплачувати, але що ми повинні зробити для поліпшення організаційної справи? Наша праця опи- рається включно на організаційний ділянку. Щоб ми якнайкраще провадили канцелярію, то це організаційні праці не допоможе. Ми свого часу на своїх нарадах Канад- ського Представництва опрацювали були певний план праці. І я вважаю, що цей план був дуже добрий, бо Ка- нада є велика. С захід Канади, є Торонто, Монреаль і з дуже сумніваюся, що, наприклад, ця канцелярія Мон- реалю, чи заходів Канади може дати багато користі. Наш план, я коротко подаю з пам'яті, був такий: не творити одні канцелярії і оплачувати приміщення, але щоб в кожній Окрузі, наприклад в Торонті, Монреалі, Вінніпегу був певний осередок. В цих містах живуть чле- ни Головного Уряду, які репрезентували б УНСоюз і по- лагоджували певні справи, а звіти давали б директорів Канадської Канцелярії. І мені видається, що цей план був би кращий. Тоді кожний голова Округи був би відпо- відальний в цілості за організаційну працю та інші справи.

До пана Сохана я маю таке питання: члени, які скінчили 80 років життя, мають право перейти на без- платне продовження. Після „рейтбуку“ це продовження є важке тільки чотири роки. Заходять питання: хто буде платити, як член житиме до 100 років?

До наших сеньйорів: скільки виносите вкладка на рік в клубі „Золота осінь“ при УНСоюзі? Чи канадські члени зможуть користуватися з дому, який буде побудований на „Союзівці“? — Бо, наприклад, наша молодь з Канади не могла скористатися з того привілею і працювати на „Союзівці“.

До пані Уляни: коли передбачається висилка дві- денді? Пояснити докладніше фінансовий звіт на Кана- ду, а саме: а) платня працівників в Канаді \$2,000.00, б) загальні кошти подорожей \$3,058.00, в) платні, податки, забезпечення працівників \$69,014.00. Дякую.

Головний радний інж. Миколас Калба: Пані і па- нове! Я маю цілий ряд запитань. Можливо, що деякі речі вже були тут порушували. Видантася вже тут справа резолюцій, чи вони були виконані, чи невиконані. Я собі пригадую, що минулого року ми були поставили дома- гання, щоб пан передсідник докладно перечислив ці ре- зольуції, які були ухвалені і з чих виконано, а що не виконано. Ми довідалися лише з одного сектора, а саме з фінансового, що резолюції були виконані, а з інших резолюцій те, що подала Контрольна Комісія. В справі дому тут вже заговорювано про невиконання лише дво- го приміщення на склеп, чи зглядно, як я зрозумів по- передньо, на ресторан, чи щось в тому роді. Ми чули то- му два роки, як звітуюв пан передсідник, що вже є зго- лошення, є зацікавлення, є люди, які хочуть це при- міщення винайняти, і йшлося лише про те, щоб з тих зголошень вибрати когось найкращого. Я думаю, що за два роки можна вже було когось вибрати, винайняти і ту справу поладити. Якщо є неможливо це приміщен- ня винайняти на склеп, чи ресторан, то треба його пере- робити на бору і винайняти. Говорив пан передсідник про читачів і передплатників. Ця справа є, правда, однією з тих наших слабих місць, яких ми тут масмо більше, бо масмо Канаду, масмо Організаційний Відділ, в якому ми тратимо членів, і масмо також недомагання в друковано- му слові, без якого наша праця не буде успішною. Ці справи мусять розв'язати якнайкраще для добра на-шого Союзу і нашого росту. Чули ми тут про святкуван- ня 200-річчя і 100-річчя. Вони були дуже шумно відсвятко- вані попереднього року. Ми знаємо, що наш Союз звер- нувся до Відділів, до членства, щоб включитися в цю акцію. Ми всі включилися на місяць. Акцію перепро- воджено нашим членством дуже успішно, але цей успіх на- місних не пішов на кредит УНСоюзу, бо, наприклад, беру по собі. Як створився в моїй місцевості святковий комітет — зайкорпорована організація для відзначення цих святкувань, то я і наші члени вийшли до цього комітету. Наші святкування були найкращі в цілому стейті з вели- ким признанням на місцях і т.п., але це йшло і ніхто не знав, що це робить УНСоюз. Кожний знає, що УНСоюз започаткувався в Шамокіні, як то кажуть, в колесці нашої організації. І там відбулися святкування, про які так мало було звітвано. Лише тут я довідався, здается із звітів Контрольної Комісії, що ці святкування були де- фіцитні. І якось так все легенько з тою справою пере- йшло. Отже я маю враження, що, якщо УНСоюз зана на себе цей тягар і відповідальність за святкування 200 і 100-річчя, то в такому Шамокіні повинні були бути всі члени Головного Уряду, так як ми тут сьогодні всі є, і заманіфестувати нашу силу, нашу чисельність і наші вклад праці в тому. Про Видання. Це є справа, яку ми мусимо порушити. До тепер воно давало нам дуже гарний кредит. Тепер поза видаванням „Свободи“ нічого в ньому не діється. Мені здається, що на дверях цього департаменту є повішена злодія і він є закритий. На як довго? Щодо річних протоколів річних зборів. Негоду- вання членства з тої причини є дуже великі і нам на- жак утруднює працю. Ви панове, б'єте секретарів і утруд- нюєте ім працю. Минулого року на річних зборах мого відділу, по довший дискусії рішено, щоб Президія Зборів і Контрольна Комісія Відділу написали листа до Голо- вної Канцелярії, щоб не писати таких протоколів і щоб ці протоколи були друковані своєчасно, бо в новому при- міщенні і на нових машинах не повинно бути жодних перешкод. Тим часом, на новому приміщенні, на нових машинах ще пізніше ми одержали ці протоколи з річних нарад, які вже тим є нецікаві для членства, бо вони є неактуальні і застарілі. Із звітів пана передсідника та ін- ших референтів ми довідуємося, що ми фінансово росте- мо, але тратимо членство. І то ми всі констатуємо. Ми бачимо, що ми пересічно кожного року тратимо по 500 членів. І, пані і панове, я боюся, що дійдемо до того ста- ну, що ми фінансово будемо дуже сильно стояти, але без одного члена. А що тоді? Чули ми також із звітів, що не відбуваються засідання Екзекутиви регулярно. Пані і панове! Статут вимагає, щоб кожний Відділ відбував місячні збори, а тут, де всі разом, чомусь мені це не по- міщується в голову, не відбуваються засідання. Важко є це збагнути тому, що бачимо певні недоліки. Якщо б аб- солотно все гало перфектно, тоді ми не мали б жодних застережень. Я сам, який керував одним варстатом, то я кожного тижня скликав механіків на коротке засідання. Може хтось з них має певну ідею, певну думку, може хтось з них щось потребує. Я це хотів знати. Пощо? — спитаєте. Бо там йшла продукція. А тут, скажімо, де про- дукцією є Організаційний Відділ, наше членство, тут не відбуваю ані одного засідання впродовж довшого часу! Не можу того зрозуміти. Бачимо недоліки з обласними організаторами. Ми знаємо з практики, ті, які працюю- мо, які добуваємо нових членів, що без живого контак- ту не сподіюємося великих успіхів у приєднуванні нових членів. І чим більший буде цей контакт, чим більше бу- демо зустрічатися з людьми, з членством, довірте, тоді будемо мати більші успіхи. То показав попередні роки, тоді, коли ми мали організаторів. Сам знаю по собі, як я мав можливість відвідати деякі Відділи. Я тоді підсилюв- ті всі Відділи асокомпозентно. І це ми повинні взяти до уваги, бо це є одна з наших найважливіших і найнеуспіш- ших справ. У фінансових звітах є такі великі цифри, що мені, як нефіналіст, не ставало пальців і я рахував,

ражував і пізніше залишив це. Я маю враження, що за багато було повторень, бо я читав ці самі цифри, ці самі статистики і в панах передсідників і в фінансовому звіті і в звітах Контрольної Комісії. На мою думку, нас більше цікавили б інші моменти фінансового характеру, над якими ми повинні подумати і над ними застановитися, як наприклад — скільки відсотків Корпорація Дому винна УНСоюзові, за які роки і т.п. Бо це, скільки зібрано вкладок і що ми їх збираємо більше, є правдою і, Богу дякувати, що так є, що ми фінансово ростемо. Але нас цікавили б інші моменти фінансової натурі. Деякі звітності, коли звітували, то в своїх звітах подали теж працю, яку вони виконували в інших організаціях. Пані і панове! В своєму звіті на останніх наших річних нарадах я звертаю увагу на те, що на річних нарадах Головного Уряду ми повинні лише звітувати про працю, яку ми виконали, як головні урядовці, для Союзу. Я тут ще раз підкреслюю, що із своєї громадської і політичної праці не звітую, так як я не звітую ніколи на засіданнях інших організацій про свою працю, як головного радного УНСоюзу. Членство не є задоволене методою праці і контролю нашої Контрольної Комісії. Отже, панове з Контрольної Комісії, я хочу передати негодуючу членства, яке цікавиться формою та методом за переправдженню контролю. Перше негодуюння є те, що контролю переправджують кожного року ті самі контролери з тої самої діяльності. Членство є за тим, щоб контролю переправджували ротаційним способом, а саме: цього року цей контролер контролює Союзівку, на другий рік він контролює Організаційний Відділ і т.д. Бо мимоволі насувається думка, що роблять-ся родинні відносини, тощо. Члени кажуть, що ніде такої практики нема, щоб лише один контролер контролював. Шкоди менше — кажуть — повинно бути двох контролерів при контролі. Кажуть — ми краще сприйняли б, якщо б, скажімо, кожного року контролювали лише одну діяльність, але двох, а не один контролер. Якщо це є можливою до переведення, якщо б воно мало бути корисне для самого почуття в нас самих і задоволення наших членів, то чи не варто б над цим справою застановитися. Також мене турбує справа відписування моргеджів. Про це ми чули минулого року, про це ми чуємо й цього року. І все про одну і ту саму місцевість — в Нью Йорку відписуємо моргеджі. Я до тепер не чув, щоб в інших місцевостях були такі самі проблеми. І вони зійшлися всі на один час. Мене цікавить знати, чи хтось старається зайнятися аналізом того, чому так є і хто в цьому винен? Чи може хтось спеціально, може якісь „брокери“, чи „рілестейтери“ щось такого наробили, може поробили певні трюки, що сьогодні ми на цьому терпимо і мусимо ці моргеджі відписувати. Це саме й відноситься до бондів. Ці справи було б добре знати, щоб бути в майбутньому більше остерожливими при надаванні моргеджів. Із звітів ми довідалися про плани побудови на „Союзівці“ дому для союзівських сеньйорів і про заходи, які в цьому напрямі пороблено, як переговори з урядом про фінансування цього будинку, про реставрацію майбутніх мешканців цього дому і т.п. Все є добре, але, пані і панове, будемо обережні, бо ми мали вже досить клопотів в минулому. Я не є проти такого дому, бо може за 25 років і я буду старатися до нього піти жити, але добре що справу обдумаймо і тоді рішаймо, що і як далі робити. Кінцево-кінцем ми мусимо подумати, вирішити і перед Конвенцією опрацювати такі справи, як відношення Головної Канцелярії до Округу і Відділів, організаційно де оформити і подати нашу пропозицію на Конвенцію. Бо лише Конвенція може змінити постанови статуту. Кінчаючи, я хочу ще раз підкреслити і сказати, що ми маємо „слабкі місця“, над якими ми повинні застановитися, над якими ми повинні радити, їх поправити і оздоровити, а саме: Організаційний Відділ, Канаду і Видавництво. Справа організування членів, наших видань і публікацій, справа „Свободи“ — це є речі, які мусять йти разом і себе взаємно доповнювати. Дякую.

Головна рада Анна Грассе: Дуже багато справ, про які я хотіла говорити, вже порушили ми передбачили. Але мене цікавить справа Канадської Канцелярії, а саме: скільки буде коштувати утримання Канадської Канцелярії; хто є, чи буде її керівником; чи той керівник буде рівночасно і організаційним референтом на Канаду і яку буде мати платню? Справа Шамокин тут вже була порушувана. Я, ніби, з тої округи є головною радною, але я учасниця в цій імпрезі, яка там відбувалася, не брала. Я отримала одного листа, щоб організувати людей і привезти до Шамокин. Після того мене члени питалися, як в самому Шамокин, так і в моїй Окрузі, які були приходи і розходи? На жаль, я ніде того не бачила і я не можу цим людям нічого відповісти. Я думаю, що хтось з членів Екзекутивної дасть в цій справі висновок. Справа організаційна: В суботу ми мали наради, чи з'їзд голів Округу. Між іншим, це була колись моя пропозиція, щоб такі наради, чи зустрічі голів Округу відбувалися. На них можна обмінятися думками, вислухати думок інших голів, почути їх проблеми і застановитися над тим, як можна краще працювати для Союзу і т.п. На жаль я була розчарована минулої суботи. Голова Контрольної Комісії УНСоюзу, а він є теж головою Округу і секретарем Відділу, сказав так: „Ми мусимо бути задоволені, якщо втримаємо Відділи, а не за новими членами шукати“. Я вважаю, що це не було сказане на місці, бо після того наші голови тільки дебатували над цією справою і були дуже, а дуже розчаровані. Я прошу, щоб голова цієї Округи, а він і рівночасно голова Контрольної Комісії УНСоюзу, висловив нам, що він думає про цю справу, бо вона вийшла дуже неспачно. Справа „Союзівка“: Коли ми організуємо членів, то ми їм кажемо, що ми маємо свій великий дім, маємо „Союзівку“, з якої вони можуть користатися і т.п. Наша Округа кожного року організує прогулянку автобусом на „Союзівку“. Раз, що це є пропаганда, два — що члени туди їдуть, три — їдуть і не члени, яких ми пізніше можемо записати в члени. Але члени нарікають і кажуть, що якщо вони приїдуть на „Союзівку“, то вони там не є бажані, чи як вони кажуть „велком“. І хтось не приймає, як членів. Я це розумію, що нема для всіх місця, бо на День Праці багато людей їде на „Союзівку“, але, все одно, члени наші хочуть бути разом з іншими. І коли я знову цього року організувала таку прогулянку, то я мала багато протестів і нарікань. Рівночасно секретарі, голови і касири нарікають, що тяжко дістати місце на „Союзівці“. Коли хочуть винайняти помешкання на „Союзівці“ і платити, як всі інші платять, то дістають відмову, що нема місця, бо все зайняте. І тому ми мусимо збудувати той мотель, над яким ми вже дискутували, бо лише так ми зможемо задовольнити прийняти наших членів. Крім цього я думаю, що члени УНСоюзу повинні мати якісь виказки, як доказ того, що вони є членами Союзу, а це — в свою чергу — допоможе їм скорше дістатися на „Союзівку“, отримати помешкання і т.п. Дякую.

(Продовження буде)

HNIZDOVSKY
WOODCUTS. 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK
and an introduction by JACQUES H. HINZDOVSKY
Price \$25.00 (hard cover). Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE

Jersey City, N.J. 07303

Січневі роковини в Бріджпорті

Посадник Бріджпорту підписує прокламацію 22-го січня, проголошуючи День Української Незалежності. (Зліва): Микола Боярський — Українська Православна Церква, Володимир Болонний — Український Народний Дім, Марія Цап — Українське Католицьке Сестрицтво, Надія Катренко — Українське Православне Сестрицтво, Анна Бабій — Паст, Ярослав Гур — УРСОЮЗ, посадник міста Джон С. Манданіс, Христина Катренко — танцювальна група, Оксана Тромса — Паст, Марія Болонна — СУА, о. Ярослав Шуст — Українська Католицька Церква, Степан Тарасюк — голова Відділу УККА і Тарас Сливинський — УНСоюз.

В Бріджпорті, Конн., відбулись в січні 1978 р. дві важливі події. У четвер 19-го січня в канцелярії Міської Управи посадник міста Бріджпорту Джон С. Манданіс підписав прокламацію 22-го січня — як День Української Незалежності — в присутності представників Української Громади в Бріджпорті.

Згадана вище прокламація посадника міста, як також прокламація губернатора штату Е. Грассо 22-го січня, як День Української Незалежності поміщено на сторінках англо-мовної преси.

Друга подія відбулася у неділю, 29-го січня, о год. 4-й по пол. в залі української православної церкви Св. Тройці, заходом Відділу УККА, а саме підготувана Святочна Січнева Академія Самостійності і Соборності України. Програму імпрези відкрив С. Тарасюк, голова Відділу УККА, пропосивши присутніх на залі встати та хвилиною мовчання віддати честь пам'яті покійного інж. Мирослава Стахова, колишнього голови УККА Відділу в Бріджпорті. Після цього місцевий мішаний хор відспівав американський гімн. Відтак Л. Романів відчитала прокламацію Незалежності України, видану губернатором штату, Е. Грассо, а п. О. Болонна — прокламацію посадника міста Джона С. Манданіса. В програмі слідував обширний історичний реферат д-ра М. Воскобінича, професора коледжу в Нью Брітен, Конн., дуже змістовно опрацьований так під оглядом історичних фактів проголошення Самостійності і Соборності України в Києві і у Львові, як також під оглядом висвітлення причин пізні-

Мр. Степан Волянський

Просфора в Асторії

Організації Українського Визвольного Фронту в Асторії влаштували традиційну Різдвяну Просфору, яка відбулася в неділю, 22-го січня ц. р. в Домі СУМА в Асторії. Приємно відмітити, що святочний вечір пройшов у незвичайно милому настрої. Прибрані столи, засвічені свічки і численні привітання, надані святові чару різдвяної містичності. Молитвою і колядками Бог Превидний розпочав святкування. Молоді Осередки СУМА в Асторії під проводом голови, Мирослава Левенця і Лесі Галатин відіграли веселу одноактну, а суміський ансамбль бандуристів під диригентурою Ярослава Стахова відіграли в'язанку колядок і пісень. Добре опрацьований реферат про українські різдвяні звичаї відчитала пані Богдана Сидор-Чарторийська. Отець В. Андрейчук, парох церкви Чесного Христа в Асторії, привітав присутніх з Різдвом Христовим і побажав довгих років праці на добро і славу українського народу і церкви. Від Головної Управи ООЧСУ вітав привітаний д-р В. Нестерчук, бажаючи організаторам цієї імпрези і всім учасникам доброго здоров'я, сил, витривалості і послідовності в задержуванні і продовжуванні всіх українських традицій і звичаїв. Пан В. Наум по-

М. Н.

ДИРЕКТОР КУК МАВ
ІНТЕРВ'Ю НА
ФРАНЦУЗЬКІЙ
ТЕЛЕВІЗІЇ СІБІ В
СПРАВІ ЄДНОСТІ
КАНАДИ

Вінніпег (КУК). — В п'ятницю, 27-го січня 1978, французький телевізійний станція Вінніпегу й Західної Канади передавала інтерв'ю з д-ром С. Яр. Кальбою, в якому виконавчий директор КУК з'ясував головні точки меморандуму Централу КУК, представленого перед Комісією Єдності Канади 12 січня 1978, зокрема підкресливши вклад і вимоги національних груп Канади, які — поза англійськими й французькими — разом репрезентують майже третю частину населення Канади.

Ювілейний концерт на честь Патріарха Йосифа

В минулому році, всі свідомі українські громади, розкинуті по шлюму світі, вчорніш відзначили 85 років життя та 60 років срейських служб Патріарха Йосифа 1-го. Декуди роблять це з почину священників, а в деяких громадах ці вчорніш святкують влаштування Патріархальних Товариств.

В Елізабеті Н. Дж., відзначенням цих небуденних роковин займався Патріархальне Товариство, влаштувавши в суботу 19-го листопада в церковній залі — церкви св. Володимира — ювілейний концерт.

Голова місцевого відділу Патріархального Товариства Михайло Іванів відкрив концерт, вітаючи пароху о. шамбеляна Й. Федорика, зібраних численних гостей (приблизно 200 осіб із Елізабету та околиць) та попросив місцевий хор під орудою проф. Р. Левицького започаткувати свято, відспівавши молитви „Отче Наш“ з черги М. Іванів попросив редактора Василя Пасичника до виголошення Ювілейної промови.

Редактор В. Пасичник скаржиться на величезну постать Його Патріарха Йосифа 1-го, а також згадав Північ Івана ХХІІІ та Павла УІ.

Часто присутнім важко, чи несливо слідувати за ходом думок промовців в цьому випадку можна було спостерігати як всі зосереджено й напружено слухали кожного речення редактора В. Пасичника й після промови довший час не втихали оплески слухачів.

Відтак слідувала мистецька частина концерту. Спершу хор бандуристів під мистецтвом керівництвом О. Головацького відспівав дві пісні релігійного характеру в супроводі бандури: „З чистим серцем“ муз. П. Чайківського та

О. М.

Січневі роковини в Гартфорді

До відзначення великих Січневих дат було помітано солідна підготовка вже від декількох часів. Повідомлення і допис в „Свободі“, радіопрограми, лекції та заклин нашого священства до активної участі в Січневих святкуваннях зробили помітне враження та передсвяточний настрій.

Це перше в історії Гартфорду відбулося подвійне відзначення Великих Роковин, святочний концерт і бенкет. Успішно пройшов продаж квитків. Виявляло, що все буде гаразд, згідно з бажанням ініціаторів. Та, на превеликий жаль, несподівана снігова перешкодила нам в наших святкуваннях. З огляду на випадок, який трапився в Сівік Сентер, шкільну залу, де мав відбутися концерт, нам відмовлено так, що залишилися нам лише друга частина свята — бенкет, який відбувся в означеному часі із дещо зміненою програмою.

Святкування попередили відспівування Служби Божої в наміренні Українського Народу в обох українських церквах. Гордо цього ж дня посилали українські синьо-жовті прапори на капітолію і будинку міської управи немов би пригадуючи нам, що сьогоднішній день — неперемінний, а важливий і дорогий для кожного свідомого українця.

Бенкетова частина відбулася в Українському Народному Домі при вкритті випиваний залі. Зібрався громадянин, щоб привітати в нашій „хаті“ губернатора штату Аллу Грассо, що й він входив на залу привітав традиційним українським звичаєм, хлібом і сіллю, голова Відділу УККА мр. Борис Крупа в асисті молодих дівчат Дарії Зелез і Ульяну Кузьми, які були вбрані в український народний одяг. Привітали на залу постанням з мисей та овачій оплесками привітала святою зібрану громаду свою губернаторку.

Відспіванням національного гімну закінчено це велике свято, яке пройшло з морально-політичним успіхом.

П. Ш.

Отець Митрат 3. Злочовський — композитор церковної музики

Мабуть кожен українець, хоч і мало обізнаний з мистецтвом надбаннями, знає і чує твори трьох наших визначних мистців-композиторів, які створили золоту добу нашої церковної музики. Ми не раз при різних нагодах захоплювалися творами Максима Созонтовича Березовського, славними псалмами Дмитра Степановича Бортнянського і Артема Лукіяновича Веделя. І хоч ці мистці у своїх творах підібрали світську музику до літургичних текстів, то все ж такі їх твори були високомистецької вартості, що часто перевищали інших визначних і відомих іноземних композиторів.

Але мало знаємо про композиторів церковної музики новітньої доби. Одним з них, який продовжує цю працю своїх попередників і збагачує церковну музику є о. митрат Зенон Злочовський, про якого бажало поінформувати читачів.

Отець З. Злочовський народився 12-го квітня 1916 року в Кам'янці Новий повіт Рави Руської, Львівської області, як син учителя. Батько Іван, селянський син походив з Товстенського Копичинського повіту і був хорунжим Галицької Армії. Як воєнно-полонений перебував в Тухолі.

Отець Злочовський отримав початкову освіту в Кам'янці Новій, а середню в гуманістичній державній гімназії в Раві Руській. Вже тоді в шкільних роках, як 17-літній юнак, диригував шкільним мішаним хором.

По закінченні іспиту зрілості, 4-го червня 1935 р. вступив до Греко-католицької Духовної Семінарії в Перемишлі і 16-го червня 1939 р. отримав з рук єпископа Йосафата Коциловського дияконське свячення. У семінарії продовжує диригентуру хором питомців в 1936 — 1938 рр. на академіях і похоронах, а в роках 1938 — 1939 в катедрі на архієрейських Богослужіннях.

Під час Другої світової війни зупиняється у західній частині перемиської єпархії, яка нахлилася в генеральній губернії і якою управляв тоді перемиський єпископ-помічник і генеральний вікарій Григор Лакота. Учителем в Тарнаві Нижній над самим Горішнім Сяном в горах під полонами.

Точно в рік по отриманні дияконського свячення, 16-го червня 1940, його рукоположив єпископ Лакота на пресвітера в парохіальній церкві Господнього Преображення в Ярославі.

До травня 1941 р. учителював в Тарнаві Нижній і церковно-у сусідній Тарнаві Вишній. В роках 1941 — 1943 був катехитом в Тісній, а від травня 1943 р. до серпня 1944 р. — катехитом в Команчі. Від серпня 1944 до квітня 1947 р. — завідувачем Яврішка, коло Команчі, а від травня 1947 — 1949 — тимчасовим завідувачем Команчі; від листопада 1949 до грудня 1952 р. — капеланом в Домі Сестер Самірянок на Фішорі, що нахилився в парохії Неві, де був співпрацюючим у отця пароху прелата Генрика Новацького, у якого учив-

ся східної церковної композиції. Від лютого 1953 р. до березня 1958 р. працював у Познані, як співпрацюючий в парохії святих Івана Каміра, Войцеха і Андрія Боболі. На тій останній парохії був капеланом регіонального кладовища на Юнікові.

В Познані учився сольового співу у проф. Вікентія Новацького, а кореспонденції побирав у піяніста Казимира Нововського, сина великого Фелікса, де викладався на співака-баритона.

Від 1958 до 1968 був душпастирем в Команчі, а від 1968 до 1977 — парохом в парохії св. Бартоломея у Вроцлаві.

Від 1961 р. зачав інтенсивно компонувати церковну музику на різні хори і досі компонував 56 Божественних Літургій.

З Срейських Літургій: 8 на 4-голосний мішаний хор, 8 на 4-голосний чоловічий і 8 на 4-голосний жіночий або дитячий хори.

З Архієрейських Божественних Літургій: 8 на 6-голосний мішаний хор, 4 на 6-голосний чоловічий і 4 на 6-голосний жіночий або дитячий хори. Патріарші Божественні Літургії: 4 на 12-голосний мішаний хор.

Крім того скомпонував 4 Божественні Літургії на 3-голосний мішаний, 4 на 3-голосний чоловічий і 4 на 3-голосний жіночий хори.

Згармонізував і доповнив оригінальними композиціями 2 похорони, з того один на 4-голосний чоловічий хор.

Це є 17-річний дорібок цього скромного, але плодотворного і мало є відомого композитора церковної музики. На його здібності і композиторський талант звернув свого часу увагу і висловився дуже прихильно по відомий знаток музики д-р Василь Витвицький.

Наш Патріарх Блаженний Отець Йосиф також належно оцінив працю о. митрата Злочовського і за його душепастирські заслуги та збагачення нашої церковної музики, відзначивши його у 1975 році митрофорним протоієреєм.

Не зважаючи на те, що композиторський дорібок, за словами автора, є відносно малим, то він все ж таки своїм обсягом перевершує спадщину кожного із приблизно 30 українських композиторів, хоч і не дорівнює обсягові спадщини приблизно 10 композиторів.

Отець митрат Злочовський тепер хвилює перебуває на американському терені, розглядаючи можливість видати ці свої твори, що обіймають 11 томів по 300 сторін 12-кн, разом 3,408 сторін.

Можна тільки радити що ще не перевелися у нас мистці, які і в найбільш несприятливих умовах прагнуть і таким чином збагачують нашу музичну культуру.

Д-р Роман Барановський

„Веселі Часи“ дебютують в Торонто

Від трьох років по американських сценах не повторювано, з особливим піднесенням лунають звуки нового українського ансамблю популярної музики „Веселі Часи“. На відміну від інших ансамблів, „Веселі Часи“ розкривають новий етап у розвитку популярної української музики і пересічним він не є. Адже молодість була б дарма нагло захоплена, не розкупила б першої платівки протягом кількох місяців, не ходила б на їхні заходи і не співала їхніх пісень.

У суботу, 11-го лютого в залі школи о. Василія при вулиці „Вестон“, ансамбль виступив у повноцінному складі на танцювальній забаві. Точніше це їх канадський дебют. Хто поблизу Торонто живе — нехай приїде. Повірте, не пожуєте.

„Орися“

Іспла еті деспота!

Многая Літа Нашому Патріярхові ЙОСИФОВІ

Управа Священничого Товариства Св. Андрія,
Американської Области
має шану зложити

ЇХ СЯТОСТІ ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ КАРДИНАЛОВІ СЛІПОМУ

щиросинівські побажання з нагоди 86-річчя народин,
з вдячності за батьківську любов, за зберігання
самобутності Української Католицької Церкви,
скріплюванням її патріархальним устроєм, за труд і
працю цілого життя для Церкви і Народу. Благословіть
нас Святіший Патріярше!

о. митрат Володимир Андрушків
голова Товариства

о. крилошанин Богдан Смик
секретар Товариства

АВГУСТИН ВОЛОШИН ПРЕЗИДЕНТ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

У СВОТІ ХАТІ СВОЯ ПРАВА

Щойно вийшла з друку ця чудова монографія,
яку написав найближчий співробітник Президента
коля Голова Йому Карпатської України і міністер
шкільництва проф. Августин Стефан. Книга лу-
жевого видана, в твердій оправі і містить понад
145 історичних світлих.
Ціна книжки 15 доларів. Однак, з огляду на
слави БЕРЕЗНЕВІ ДНІ: Проголошення Самостій-
ності Карпатської України — 15 березня 1939, і на
день уродин Президента Волошина — 17 березня 1874,
ОТРИМАЙТЕ ЗНИЖКУ ВСІ ТІ, які перешлють 10 до-
ларів до кінця березня на адресу:
VILNE SLOVO, 196 Bathurst St., Toronto, Ont. M5T 2R8

Карпатський
Лещетарський
Клуб
Нью Йорк
власноу

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ

ЗА ПЕРШІСТЬ УСЦАК-у

(Української Спортової Централі Америки й Канади)

в дні 25 і 26 лютого 1978 року
на Greek Peak, Virgil, N.Y., Rt. 81
(біля міста Cortland, N.Y.)

Субота, 25-го лютого 1978 р.

Год. 8-ма — Видача чисел, а описи крутобів і великий
крутобів. Чоловіки, жінки, сеньйори, юнаки і юначки
(14-18), хлопці й дівчата (9-14).
Год. 6-та веч. — БЕНКЕТ, роздача нагород у HOLIDAY
INN, Cortland, N.Y.

Неділя, 26-го лютого 1978 р.

Год. 9-та — Збірка до плоского бігу (чоловіки і жінки).
Зголошення змагань (через спортові товариства), з
оплатою \$10.00 висилати не пізніше як до 21 лютого, на
адресу: W. R. Hnatkowsky, 32-09 Bell Blvd., Bayside, N.Y.
11360. Tel. (212) 224-7369.

Приміщення замовляти індивідуально у Holiday Inn,
Cortland, N.Y. (607) 756-7543.

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ; РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬ-
НИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1654 р.“ \$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВО-
РОТБІВ“ — мемуари 2.50
Авраам Шпіфін: „У СОВЕТСЬКИХ КАТІВНІ“ із
свідчень політ'язня 1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“,
пересилаючи чек або поштовою переказ:
„SVOBODA“ BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані 5% стеїтового податку.

УВАГА!

Новинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

ЖИТТЯ

4-та книга лірики
Портрет автора — ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА
В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПИ
Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)

КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ
ОПІНКОЮ КРИТИКИ!
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“,
пересилаючи чек або поштовою переказ:

„SVOBODA“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані 5% стеїтового податку.

УВАГА!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

Можна вже замовляти в книгарському відділі
при „Свободі“

В ІМ'Я ПРАВДИ

Аналіз безпаралельної трагедії
Української Галицької Армії.

Друге видання.

ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА

Ціна \$2.00 з пересилкою.

„SVOBODA“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані 5% стеїтового податку.

Увага!

Вже появилася двомовна
збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецькими рисунками
Мотри Ходковської

144 сторінок. Люкеусове видання, на кредовому папері.
Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані 5% стеїтового податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язані 5% стеїтового податку.

Чикаго вітатиме мистця Юрія Гуру

Юрій Гура, уроджений у Львові, мистецький студію закінчив у краківській Академії в 1956-му році. Від цього часу перебував у Польщі, де брав участь у збірних мистецьких виставках, а також мав свої індивідуальні виставки у Кракові, в Югославії, Чехо-Словаччині, Норвегії, Франції в Парижі і на Рів'єрі, де був визначений на виставках світових мистців. Від 1968-го року перебуває у США. Тут мав вже свої індивідуальні виставки в Філадельфії, Нью Йорку, Ньюарку-Ірвінгтоні, Клівленді, Детройті і Торонті — Канада, з гарним успіхом. В дні 24-го, 25-го і 26-го лютого (п'ятниця, субота, неділя) СВА в Чикаго уряджує його індивідуальну виставку в залах „Леві“ в год. 8-й вечора кожного дня.

Мистець виставлятиме

Любомір Калинич

Відзначено українських співаків

Рік 1977-ий проходить під знаком 60-ліття відновлення українських збройних сил України та 35-ліття героїчної УПА. В українському Чикаго святкування ті прибрали величаву форму, яка обіймала дводенні святкування тих Ювілеїв. В суботу 5-го листопада відбувся концерт-Академія в аудиторії школи Шопена, а в неділю 6-го, зустріч Комбатантів з громадянством, у формі спільного обіду, прикрашеного короткою мистецькою програмою, в домі СУМА.

Найважливішою точкою цієї зустрічі було удекорування Комбатантів медалями 60-ліття та надання старшинських рангів. Акту того доконав генерал Кость Мандзенко, після відповідної промови. Приємно було дивитись на довгі ряди, різного віку, комбатантів, які приймали з рук найстаршого українського старшини, медалі.

На тій зустрічі присутні пережили приємний момент, коли проголошено, що такі медалі та виріз-

свої найновіші олії і скульптуру, в яких переважає українська тематика, овіяна чаром експресіоністичного почуття, сильною динамікою із виразним специфічним кольоритом. Мистець свідомо надає кожному творові індивідуальну атмосферу, що стає джерелом відсвітування вражень. Ці враження вміло передає глядачеві, вживаючи сильних почерків з різноманітними кольорами. Його творчість позначається у багатогранному доборі сюжетного матеріалу, в якому він висказує світ своїх думок та почувань. Чикаго, оце вперше буде мати нагоду зустрітись із мистцем великого формату, насолоджуватись творами його небуденного мистецтва і набути неперсичні олії та скульптуру.

ннення одержали наші відомі та заслужені мистці-співаки, як пані Ія Машук, яка тепер проживає в Нью Джерзі та маестро Любо Машук, який живе в Чикаго. Те вирішення наших мистців-співаків та надання їм медалів було для них винагородою за їхню культурну працю для формаций українського війська та поширювання українського мистецтва у вільному світі, а передусім у далекій Бразилії, де вони були піонерами українського вокального мистецтва. Крім медалів 60-річчя одержали вони відповідні грамоти.

Стрічено Комбатантів з громадянством провів відомий діяч, інж. С. Голяш. Дводенні святкування ювілеїв були приготувані Громадським комітетом з почесним головою генералом К. Мандзенком та діючим головою Богданом Кашубою, під патронатом місцевого Відділу УККА присвячені Листопадним Дням.

Л. М.

Ялинка перед Домівкою СВА в Нью Йорку

Заходами Окружної Управи СВА в Нью Йорку вже другий рік в різдвяну пору згадуємо українських жінок політ'язнів. Цього року так, як і минулого, на бальконі Домівки СВА вміщено ялинку і напис присвячений П „Українським Жінкам-Політ'язням УССР“. Святоче засвічення ялинки відбулося 23-го грудня 1977 р. у вечірніх годинах. Перед домівкою СВА зібрався союзники, а голова Окружної Управи Олександра Кіршак у своє-

Лідія Магун

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої Братині

Бл. п. Галини Горпенюк Чорній
на Постійний Патріарший Фонд
50.00 доларів складають

Роман і Марія ПОГОРЕЦЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого Друга.

кол. Вояка Української Повстанської Армії
сл. п. булавного Богдана Курила
на допомогу — студіюючим дітям кол. вояків УПА
100.00 дол. складає

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ

Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

СВ. П.

ІНЖ. РОМАНА СТЕПАНЯКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в суботу, 18 лютого 1978 р., о год. 5 по пол.

в церкві Пресв. Марії в Озон Парку, Н. Й.

97-06 — 87-ма вул.

Просимо згадати в цей день Покійного у своїх молитвах.

ДРУЖИНА з ДІТЬМИ І ВНУКАМИ

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ

нашого Найдорожчого і Незабутнього
СИНА І БРАТА

СВ. П.

ЮРІЯ Р. ГОЛУБА

б. поручника 1-ої Дивізії УНА,

що віддав своє юне життя в боротьбі

за волю України в рядах УПА

100.00 доларів

на Дар Українському Воєнному Інвалідів

складає

Родина

3 привиду 10-ої річниці смерті

Бл. П.

МАРІЇ ЯРИМОВИЧ

з роду СОБОЛЬ

колишньої вчительки української католицької школи св. о. Ніколая, довголітньої голови 22-го Відділу СВА в Чикаго, основниці 29-го Відділу СВА і Окружної Управи СВА в Чикаго, члена Головної Управи СВА, яка передчасно, на 48 році життя відійшла у Вічність 23 січня 1968 році, були відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ

в катедрі св. о. Ніколая і в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго.

Для вшанування пам'яті Покійної, в тому самому дні, 23-го січня 1978 р. відбулися ЖАЛОБНІ СХОДИНИ 22-го ВІДДІЛУ СВА, під час яких п. Рома Турянська і п. Марія Семків поділилися з присутніми споминами про Покійну.

3 привиду тих сумних роковин, для утривалення світлої пам'яті бл. п. Марії Яримович, переведено збірку в користь Українського Музею в Нью Йорку, яка принесла у висліді суму 1,000.00 доларів.

Список Жертводавців:

100.00 дол. — Юрій Яримович з дружиною, Орестою, Борис Яримович з др. жиною Веронікою;
50.00 дол. — Олександр Яримович-Богач з чоловіком Степаном;
65.00 дол. — 2-ий Відділ СВА в Чикаго;
25.00 дол. — Клуб Львовян в Чикаго, Р. Яценків;
20.00 дол. — Г. Янчинши, В. Скоморох, Я. Фаріон, І. Горчинська, І. Богач, Л. Смик;
15.00 дол. — Л. Самбірська, З. Литвиншин, Р. Яхторович, М. Скоморох;
10.00 дол. — Н. Голяш, Д. Сасик, М. Левицька, М. Юзефович, О. Гарасовська, О. Семчишин, О. Гладка, М. Скоробак, Л. Басюк, О. Гордиловська, С. Ліщинська, А. Помірко, І. Шарун, М. Юркевич, О. Вітковська, Л. Касараба, О. Лехнюк, М. Форович, М. Кецаля, С. Струтинська, Г. Фаріон, Д. Маркус, Д. Дикий, Т. Дакінська, О. Ткачук, О. Пілецька, Е. Ястрембська;
5.00 дол. — Д. Мендичська, Е. Петрина, Р. Дмитренко, Р. Турянська, С. Казанівська, Е. Миська, М. Брама, А. Ковальчук, М. Гордиловська, О. Яцків, О. Крихтак, В. Цурковська, Л. Шеремета, О. Мартинюк, М. Семків, С. Дачинши, Т. Наболотна, М. Машорак, В. Хрептовська, І. Попович, А. Харук, Л. Шандра, О. Турула, Н. Гаджера, М. Радивил, П. Теодорович, С. Микитюк, І. Ліщинська, Н. Григорчук, Д. Гордиловська;
3.00 дол. — У. Терлецька, М. Гриневич, А. Білинська, С. Джулинська;
2.00 дол. — С. Тимчишин, М. Сеница, С. Свинстун, Г. Куїнська, С. Еліашевська, Г. Стежок, О. Гайдук, І. Гордиловська, К. Ілюк, С. Кавка, Г. Гордиловська;
1.00 дол. — І. Довбак.

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність,
дня 11-го листопада 1977 року,
наша Дорога, Невіджалувана МАМА І СЕСТРА

Бл. п.

ЯРОСЛАВА КОБРИН

Прибиті горем складаємо цією дорогою найщирішу подяку Рідні, Приятелям і Знайомим, які поспішили віддати останню прислугу нашій Дорогій Помершій, взяли участь у похоронних відправах і відправили її на місце Вічного Спочинку.

Впершу чергу дякуємо Високопреподобному Отцеві Парохові Петрові Липинюві за відвідини і духову опіку в часі її побуту у шпиталі, за відсвічення похоронних відправ та за зворушливі прощальні слова в церкві. Вечеснішому Отцеві Йосифові Мартинюкові щиро дякуємо за співучасть у відправі Похоронної Святої Літургії та за відправлення Тлінних Останків на цвинтар.

Дякуємо щиро Всім, хто відвідав нашу Маму і Сестру в часі її недуги в шпиталі чи дома, за телефонні, листи, квіти і молитви в її наміренні. Спеціально дякуємо Преподобним Сестрам та Учительському Зборові Української Католицької Школи св. Духа в Честері, за відвідини, квіти і Служби Божі. Шкільний Дітворі наша сердечна подяка за численні карточки з побажаннями повороту до здоров'я.

Дякуємо 13-му Відділові Союзу Українок Америки в Честері за численну участь у Панахиді та в похороні, за зорганізування почесної стійки. Членок з горючими свідками та союзним прапором біля домовини в похоронному заведенні, за чудові квіти, за уміщення некрологу і за зворушливі прощальні слова, що їх ангеломові п. Леонтині Мінчак в похоронному заведенні, а п. Емілія Павлюк, голова Відділу, на цвинтарі. Відпорушницю Окружної Управи СВА п. Лідії Даченко, щиро дякуємо за участь у Панахиді та за прощальне слово.

Наша подяка всім Членам 13-го Відділу СВА, на чолі з головою п. Емілією Павлюк, за вияви серця і охоти допомогти нам, родині, так в часі недуги, як і по смерті нашої Дорогої Мами й Сестри. Не знаходимо слів подяки Відділові СВА за те, що взяв на себе обов'язок приготування поминків. Тож дякуємо паням з господарської секції: п. Н. Баган, п. К. Петрик, п. М. Венчак і п. Е. Павлюк, та всім іншим Паням, які допомагали. З черги дякуємо п. Лідії Гравовій, директорці Відділу Українського Музичного Інституту, за квіти і некролог. Наша велика подяка мгірові Володимирові Сичові за чудові прощальні слова в похоронному заведенні, яким в імені Відділу УККА попросив Покійну від Громадництва Честери, а п. Дмитрові Мінчаків за прощальне слово на поминках від Т-ва „За Патріархат“. Парохові місцевій Українській Православній Церкві Успішя Пречистої Діви, о. Йосифові Копчаків наша щира подяка за відправлення Панахиди в сороковий день смерті. Вікниці дякуємо Усім за щирі пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі, як: Українській Студії в Гарвардському Університеті, фонд журналу „Наше Життя“, Музей Союзу Українок Америки, Український Музичний Інститут і на Т-во „Св. Софія“.

Сердечно дякуємо за квіти, вислови співчуття особисті, телефонічні і листові. Нехай добрий Господь винагородить всіх Вас за окаяне нам серце і поміч.

РОДИНА

В пам'ять Покійної, родина зложила 300.00 дол. на добродійні цілі.

Лук'яненко протестував...

(Закінчення зі стр. 1-01)

не міг прийняти такого тлумачення закону, мене піддавали нескінченній кількості приниження і тортури, включно до спрямування на перевірку психічного здоров'я до Рибинської психіатричної лікарні.

З ласки Божої я виніс здорову душу з-за ґрат на волю, але волі й тут немає.

З рук тюремників мене передали під власний нагляд міліції. За цим наглядом я не маю права виїздити з міста без дозволу міліції, і ввечері до ранку не маю права залишати своє помешкання, не маю права відвідувати готелі, кафе, бари, ресторани міста і зобов'язаний щоп'ятниці з'являтися від 17 до 18 години в міліцію для реєстрації. Моє помешкання відвідують міліционери і дружинники. Мене перевіряють на роботі. Це офіційний нагляд. А неофіційний нагляд, в результаті якого органам влади відомий кожний мій крок — де межа його? Він позбавляє інтимності все моє особисте життя.

Міліція перевіряє КДБ і потім використовує їх для залучування моїх родичів та настроювання їх супроти мене. Наприклад, мій дідусь Олександр Мешко з протестом проти спрямування В. Мороза до Інституту судово-психіатричної експертизи ім. Сербського, старший лейтенант Чернігівського УКДБ Доренчук показував братові Валентині в час розслідування питання про підписання згаданого протесту і так залякав її, що вона аж захворіла була.

А „таємниці“ телефонних розмов доходить до того, що, наприклад, Івану Кандибі від імені мого номера відповідала міліція, глузливо заявляючи, що на номері 3-39-13 (моєму номеру) — міліція!

Мета нагляду полягає в тому, щоб за допомогою різних прискрувань поставити людину на грань суду за порушення правил адміністративного нагляду, примусити її постійно зиркати на годинник, щоб не спізнитися в міліцію чи до свого помешкання, та зиркати на кожного стрічного — чи не донощик той, бува, і, тримаючи її в постійному нервовому напруженні, не дати їй можливості зайнятися громадською діяльністю, ізолювати її і поступово поставити на коліна.

Я вже не молодий і колись можу забути про п'ятницю, або не встигну до свого помешкання на пів до десяти вечора і це правитиме за підставу нового продовження нагляду. Зрештою навіть без формальних підстав, міліція (якщо КДБ вважатиме за потрібне) завжди знайде спосіб як обґрунтувати продовження нагляду.

Де кінець його? Кінця немає. Указ Президії Верховної Ради СРСР з 26.07.1966 року про адміністративний нагляд дає право міліції продовжувати нагляд кожного разу на шість місяців аж до погашення судимості.

Відповідно до п. 8 ст. 55 Кримінального Кодексу УРСР автоматично судимість мені не погасить. Для погашення її потрібно рішення суду. Рішення суду можливе у випадку відмови від свого світогляду. Я свого світогляду ніколи не змінив, отже до смерті залишатимусь судимий і,

таким чином, завжди буду законні підстави для продовження нагляду і я можу ніколи не позбутися надокучливої опіки. Перспектива такого життя мене зовсім не приваблює.

В Радянському Союзі немає закону про заборону на професію, але мені (як і абсолютній більшості українських інакодумців) не дали можливості працювати за фахом і примусили заробляти на хліб у найпримітивнішому середовищі.

Із своїх 50-ти років я понад 8 років прожив у вашій військовій казармі, 15 років у конспіративних бараках та в тюремних камерах і ось уже другий рік живу під домашнім арештом.

Я люблю Україну більше від власного життя і коли заробив першу після звільнення з ув'язнення 18-денну відпустку, то хотів з'їздити в Київ поклонитися Тарасові та відвідати Київський музей, але мені не дозволили, щоб я не міг там зустрітися з іншими дисидентами. Я просив тоді дозволити мені з'їздити в Тростянець і Качанівку, аби помилуватися природою славнозвісних дендропарків і трошки розширити знання рідного краю, але мені знову не дозволили, хоч у тих місцях я не знаю жадного інакодумця і про зустріч такого роду не могло бути й мови.

Коли надвечір я приїхав у Дружину на суд і хотів назавтра побути на процесі моїх побратимів та побалакати з їхніми родичами, мене вранці два міліционери „запросили“ до місцевої міліції і протримали там до 11 години, а потім повели до Краматорська і посадили прямо в поїзд. Таким чином ні знайомих людей, ні природи рідного краю мені не дозволено бачити. І це називається життям! І це триватиме до самої смерті!

Ні, судячи з останніх подій, КДБ готує мені інше майбутнє.

Пресвітера чернігівської баптистської громади (куди я одного разу зайшов) Чернуху Володимира Михайловича (Чернуха В. М.) не пресвітер, а один з провідників баптистської громади — примітний в оргіналі! Два офіцери чернігівського КДБ від 11-го до 17-го години примушували підписати папір, в якому мені приписувалося такі висловлювання, яких я зовсім не говорив.

Безперечно, якщо КДБ візьметься фабрикувати і приписувати мені різні антирадянські висловлювання, він це зуміє зробити; якщо він захоче мене знову загнати за ґрати, він також спроможний це зробити. Він загалом спроможний зробити все, крім одного — переконати мене в моїй неправоті, бо я — правий, як правий Тарас Шевченко, як правий Іван Франко, як правий Валентин Мороз.

Перспектива працювати всю решту життя електриком і споглядати рідний край тільки в межах одного міста Чернігова, а тим більше нове ув'язнення, мене не задовільняє і я ПРОШУ

дозволити мені виїхати з Радянського Союзу на проживання поза його межі.

24 серпня 1977

Нові видання з гумористики „Жарти жартами“

Із циклу гумористичного жанру п. н. „Жарти жартами“ недавно вийшла друком у Детройтській бібліотеці Степана Підкови.

Книжка має 176 сторінок досить густо друку, збільшеного формату, зі звичайною (не твердою і не з золотим тиском) обкладинкою. Починається книжка передмовою п. н. „Життя і творчість Степана Підкови“, а під нею — скромний підпис Д. К., якому (якщо не якісь), очевидно, належить і літературна редакція збірки. Весь текст книжки поділений на три розділи — відповідно до часу написання фейлетонів, а водночас і за характером та змістом

самих творів. Наприклад, перший розділ відкривається фейлетоном „У Львові“ (перші пригоди автора, родом із Слобожанщини) з 1943 року; другий — гротеском „Голос Америки“, мабуть, із року 1950, отже я написаний уже в Нью-Йорку, а третій — драматичним твором „Шкідливі, федералістична комедія на три дії“.

Видав збірку автор своїм коштом (накладом); тим часом і замовляти книжку можна в самого ж автора: хто скорше замовить, той придбає цю збірку свіжих фейлетонів за 5 доларів, автора адреса: Iwan Jacekco, 27 Adeline St., New Haven, Conn. 06519.

Н.Н.

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ФУНДАЦІЯ...

(Закінчення зі стр. 1-01)

тальня „просвіта“ в Кеннорі (11,051), В. Мазуренко (10,500), І. А. Мазуренко (10,020), о. д-р В. Кушнір (10,000), С. І. М. Яковський — (10,000), А. Янів (9,500), А. І. А. Малинюк (9,000), І. Куліш (запис 8, 661), Т. Семенюк (6,000), І. М. О. Гаврилюк (5,442), Т. І. О. Кобзев (5, 320), Марія Вавриков (запис 5, 245), Анна Пробіжана (запис 5, 200), І. Дудяк (5, 020), д-р І. Глинка (5,000), М. Клеман (запис 5,000), Комінсо (Канада) Лтд. (5,000), Робітничий Дім у Савт Торолд (5,000), Н. Спачинський (5,000), Ю. Вербіцький (запис 5,000).

Завдяки добрій господарській і ошатному веденню діловодства, вже в цей перший стадії розвою фундації в роках 1963—1977/78 з чистих прибутків призначено сотні субсидій і стипендій на розвиток української культури на суму 294,992. Якщо фонди і приходи будуть зростати в ті самі пропорції, то в наступному діловому році чистий прибуток фундації осягне біля 100,000 дол.

Крім згаданих, в складі членів-основників фундації були: о. д-р В. Кушнір, мгр І. Іванчук, І. Ю. Карасевич, Ю. Гвоздулич, П. Башук, пані Н. Башук, Р. Брик, Г. Кукса, д-р М. Марунчак, д-р С. Радчук, С. Романів, проп. Л. Стандрет.

До складу Дирекції

1977/78 входять: д-р І. Глинка (президент), д-р Я. Барвінський (заст. през.), Ю. Гвоздулич (секр. скарб.) і як члени: суддя І. Соломон, А. Мельник, І. Новосад і пані Р. Кондра. В попередніх Дирекціях заступали: пані М. Дима, сен. П. Юзик, інж. А. Качор, Т. Хімко, інж. В. Денека, пані Т. Гавришчин і пані М. Мандзюк-Сеницька. До складу щорічної Контрольної Комісії входять: сен. П. Юзик (лінійний голова), С. Яковський, пані Л. Чайковська, А. І. Яремич і І. Гуйда, — а в попередніх роках, крім згаданих померлих, до Контрольної Комісії входили: П. Крикварчик, д-р Р. Романович та І. Ю. Карасевич.

На внесення члена Дирекції І. Новосада, прийняті вшанували багатолітнім вієм д-ра І. Глинку, який від початку дотепер, за щорічним вибором, стоїть на чолі Шевченківської Фундації як її президент. На кінець засідання д-р І. Глинка заповнював до жертовності цілої української громади в Канаді і висловлював довіру, що в найближчих роках фонди Шевченківської Фундації будуть подвоюватися і вона стане на сторожі української культури й ідентичності як багатомільйонна установа української Канади.

Нью Йорк вшанував сл. п. Олега Штуля

У неділю 11-го грудня 1977 р. в Нью-Йорку в церкві св. Володимира Владика Архипського Ореста в присутності та попросив Владика Ореста перепрошати молитву. Опісля Роман Крупка накреслив силуетку Покійного Головного доповідь, джерельно опрацьовану, про життєвий шлях сл. п. Олега Штуля Ждановича. Під час Панахиди співав церковний хор під дири. проф. Завітневича. Проповідь про життєвий шлях покійного виготовив Владика Орест, підкреслюючи великі заслуги для української справи, як провідника, політика, визначного журналіста та громадсько-суспільного діяча. В панахиді взяли участь представники численних українських організацій та установ з Нью-Йорку та околиць, провідні члени українського громадського життя друзі та приятелі.

Після панахиди відбулися поминки в ті ж церковні зали, що і вшестер заповнили присутні. Голова 10-го Відділу ОДВУ в

Нью-Йорку, Роман Крупка привітав Владика Архипського Ореста, отців та усіх присутніх та попросив Владика Ореста перепрошати молитву. Опісля Роман Крупка накреслив силуетку Покійного Головного доповідь, джерельно опрацьовану, про життєвий шлях сл. п. Олега Штуля Ждановича. Вкінці вона подякувала Владика Архипського Ореста, Високопреподобним отцям, хором, як рівнож паням з УХЗ за підготову перекуски.

Роман Крупка

УВАГА ГОСПОДИНІ!!!

НА ВИПРОДАЖ!!! Овальні і округлі ринки з накривкою (casserole). В них можна пригрівати в печі. З українським взором, по дуже знижених ЦІНІ!

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanuckij

136 і 146 First Avenue, New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 228-2266

ЦІНИ ОГолошень В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивали, пісні, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00
ОГолошення НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 доларів за кожний інч.

Якщо до оголошення включиться знімок — коштуватиме додатково:
Фоторепродукція на одну шпальту 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГолошення НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОВ'ЯЗУ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГолошень В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (англійське видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивали, пісні, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 7.00

ОГолошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ ДО 12-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які догнуті за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИВІРЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГолошення ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ У НАГЛІХ ВИПАДКАХ.

ЗБОРИ ВІДДІЛВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЛЮТОГО 1978 р.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Володимира 130-й Відд., о. год. 6:30 веч. при 100 Друга Авеню, 3-й поверх, у приміщенні п. Гнатишина. На порядку сходин — вибір нової Управи і делегатів та їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — В. Піх, гол., Ю. Юрків, секр.

СУБОТА, 18-го ЛЮТОГО 1978 р.

ВУНСАКЕТ, Р. АМ. Річні збори Т-ва ім. І. Франка 241 Відд., о. год. 1-й по пол. в залі української парафії, 74 Harris Ave. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1978 р. По Річних зборах відбувся вибір делегатів і його заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — А. Камфонік, предс., П. Демущ, секр., В. Стрик, кас., Джаннет Барделл, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка 372 Відд., о. год. 7-й веч. в домі при 139 Westervelt Ave., N. Plainfield, N.J. На порядку: вибір делегатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. — Ю. Лонишин, предс., І. Голово, кас., Я. Ярема, секр.

ЧІКАГО-ПІВДЕНЬ, Ілл. Річні загальні збори Т-ва Укр.-Амер. Єдності 35-й Відд., о. год. 7:30 веч. в Союзному Домі, 1915 Захід 51-ша вул. На порядку: звіт Управи і вибір нової на 1978 р. По Річних зборах відбувся вибір делегатів і його заступників на 29 Конвенцію УНС. Секретар.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори С-ва св. Ольги 397-й Відд., о. год. 3:30 по пол. в Укр. Гор. Клубі при 847 Північ Френклін вул. Після звичайного місячного порядку зборів, відбувся вибір делегатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — Мгр І. Скочилья, предс., інж. М. Ніч, секр.

НЬО ГЕЙВЕН, Конн. Надзвичайні збори Т-ва ім. А. Волошина 414 Відд., о. год. 7-й веч. в УНДомі при 162 Дай вул. На порядку: вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. І. Телюк, секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1978 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 245 Відд., о. год. 2-й по пол. в УНДомі при 477 Jeremiah Ave. На порядку: вибір делегатів і їх заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — М. Голінко, гол., М. Мартиненко, секр.

ЧІКАГО, Ілл. Річні збори Т-ва ім. полк. Е. Коновальця

423 Відд., в залі „Левія“, 2353 W. Chicago Ave. По звітах Управи, К. Комісії і виборі нової Управи відбулися Місячні збори, на яких буде вибір делегатів і заступників на 29-ту Конвенцію УНС. — Інж. Ст. Куропась, гол., М. Лаба, фін. секр., Ю. Юринець, рек. секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд., о. год. 2-й по пол. в Вільямсбург. Проситися чл. прибути. — Уряд.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Збори Б-ва св. Володимира 286 Відд., о. год. 2-й по пол. в УНДомі, 90-96 Fleet St. На порядку: вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — М. Вархол, предс., Павліна Балутяська, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Річні збори Т-ва ім. О. Басараб 47-й Відд., о. год. 3-й по пол. в залі укр. церкви при 1826 Kenmore Ave. Після Річних зборів відбувся вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — М. Вархол, предс., Павліна Балутяська, секр.

ЧІКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Володимира 114 Відд., о. год. 12-й по пол. в парохіяльній залі св. Володимира при W. Cortez. На порядку: звіти членів уступаючої Управи і К. Комісії та вибір нової на 1978 р. Є інші важкі справи. Якщо на означений час не явиться приписане статуту число чл., збори відбуватимуться при вській кількості членів і будуть правосильні. Після зборів перекуска. — М. Нікольс-Ткачук, гол., В. Березан, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Річні загальні збори С-ва Любов 37 Відд., о. год. 1-й по пол. в малій церковній залі. На порядку: звіти Управи та К. Комісії і вибір нової Управи на 1978 р. та інші справи. Опісля буде вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — А. Рекляйке, гол., О. Осередчук, касир, А. Гнатюк, секр., О. Лустер, гол. К. К.

БАЙОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 281 Відд., о. год. 3-й по пол. в УНДомі при 280 Ave E. На порядку: вибір делегатів і його заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситися всіх взяти участь. — М. Гісь, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о. год. 1-й по пол. в кафецерії церкви св. Йосафата. На порядку: вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Склад Управи на 1978 р.: К. Шевчук, предс., С. Василь, заст., Т. Кубарич, фін. секр., Г. Лопатко, заст., С. Мартинюк, кас., В. Ковба, заст., Д. Пристай, рек. секр., Ольга Качмарська, заст. К. Комісії: В. Велитович, гол., Дм. Морголіч і Анна Василья — члени. Буде обговорення святкування 70-ліття Б-ва. Проситися чл. прибути. — К. Шевчук, предс., С. Мартинюк, кас., Т. Кубарич, секр.

Відд., о. год. 1:45 по пол. в кафецерії церкви св. Йосафата. На порядку: вибір делегатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Склад Управи на 1978 р.: К. Шевчук, предс., С. Василь, заст., Т. Кубарич, фін. секр., Г. Лопатко, заст., С. Мартинюк, кас., В. Ковба, заст., Д. Пристай, рек. секр., Ольга Качмарська, заст. К. Комісії: В. Велитович, гол., Дм. Морголіч і Анна Василья — члени. Буде обговорення святкування 70-ліття Б-ва. Проситися чл. прибути. — К. Шевчук, предс., С. Мартинюк, кас., Т. Кубарич, секр.

СЕРЕДА, 22-го ЛЮТОГО 1978 р.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Річні збори 267-го Відд., о. год. 7-й веч., при 98 Друга Авеню. На порядку: вибір Управи на 1978 р. По Річних зборах відбувся вибір делегатів і його заступників на 29 Конвенцію УНС. Проситися чл. прибути. — Упрява.

МАРІЯ ВОЗНЯК з КОРДУ — БІВ, членка УНС Відд. 106 Б-ва св. о. Миколая в Чикаго, Ілл., померла 11 жовтня 1977 р. на 85-му р. життя. Нар. в 1893 р. в Західній Україні і стала чл. УНС в 1952 р. Залишила у смутку дочку Ірину з мужем Теодором, дочку Лїду з мужем Євгеном, вусів і правнуків. Похорон відбувся 14 жовтня 1977 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго-Парк Рїдін, Ілл.

Вічна їй Пам'ять! Упрява Відділу

НЕЛЛІ БІЛАН, членка УНС Відд. 413 Т-ва ім. О. Басараб в Ірвінгтоні, Н. Дж., померла 23 жовтня 1977 р. на 78 р. життя. Нар. в 1898 р. і стала чл. УНС в 1947 р. Залишила у смутку сина Степана. Похорон відбувся 26 жовтня 1977 р. на цвинтарі в Глендейл в Блумфілді, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять! Секретар

ГЕЛЕН НАЗАРЕЧУК, членка УНС Відд. 5 Б-ва св. Миколая в Асторії, Н. Й., померла 29 жовтня 1977 на 73-му р. життя. Нар. в 1904 р. Залишила у смутку сина Андрія, дочок Марію і Анну.

Вічна їй Пам'ять! М. Хомачук, секр.

ІВАН АДАМС, ст., член УНС Відд. 363 в Олбані, Н. Й., помер 31 жовтня 1977 на 80 р. життя. Нар. в 1896 р. і став чл. УНС в 1927 р. Залишив у смутку сина Степана, Івана мол., Михайла і брата в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Ст. Бонавентур в Аллегані, Н. Й.

Вічна йому Пам'ять! Ю. Луцишин, секр.

ВАСИЛЬ ШЕРЕМЕТА, член УНС Відд. 289 в Рочестері, Н. Й., помер 17 жовтня 1977 на 75 р. життя. Нар. в 1902 р. в Україні і став чл. УНС 1949 р. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна йому Пам'ять! В. Гуссар, секр.

INCOME TAX ПОДАТКОВІ ЗВІТИ факсові відомості безкоштовно! Замовити за 35 років! 227 E. 14th St. Бронкс БЕРЕСТ New York, N.Y. 10459 Tel. 477-2891 від 11 г. ранку до 6 г. веч.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОУЗУ!

РОЗШУКИ

Савченко Анастасій Трофимович з Києва розшукує свого рідного брата САВЧЕНКА МИКОЛАЯ ТРОФИМОВИЧА з 1917 року народження. Відомості можна писати безпосередньо: Укр. ССР, м. Київ 87 вул. Уманська 25, кв. 66 Савченко Анастасій Трофимович Або повідомте по телефону (201) 964-7114

REAL ESTATE

KERNHONKSON, N.Y. 8 room, 2 story country home. 1 acre on stream, fireplace. \$24,000.

9 room older house. Excellent condition. Guest cottage, 2 acres, view of mountains. Walking distance to Soyuzivka. \$37,500.

Income property — 13 units, 3 acres, Barn, view, walking to town. Fully rented. Excellent income. \$75,000. Good terms.

KATES REALTY Kerhonkson, N.Y. (914) 626-4141 (212) 726-8288 after 6.

PIZNE

ЯК ШО ХТОСЬ ХОЧЕ БДЖОЛИ — РОІ ЧН СТАРІ. НАТУРАЛЬНИЙ МЕД

Tel. (914) 626-7801

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568